

Olen vabatahtlik,
muudan maailma!

Euroopa vabatahtliku tegevuse aasta 2011

REGIONAALARENGU TOETUSEKS

Toimetanud **Liis Kängsepp**

Fotod **Joosep Martinson**

Korrektuur **Anu Rooseniit**

Kujundanud **Aide Eendra**, Ecoprint

Trükkunud **AS Ecoprint**

Raamat on koostatud ja trükitud regionaalministri tellimusel Euroopa vabatahtliku tegevuse aasta 2011 raames.

Raamatu koostamist ja trükkimist rahastas Euroopa Liit. Raamatus esitatud info kajastab tellija seisukohti, Euroopa Komisjon ei ole vastutav avaldatud teabe kasutamisest tulenevate tagajärgede eest.

Autoriõigus Siseministerium 2011

ISBN 978-9949-30-112-6 (trükis)

ISBN 978-9949-30-113-3 (pdf)

Sisukord

Regionaalministri eessõna	3
Madis Milling: Kõik algab mõtteviisist	5
Piet Boerefijn: Vabatahtliketa ei saaks ühiskond toimida	8
Malin Svensson: Võimalus anda ja õppida	11
Riina Varts: Vabatahtlik tegevus väärtustab inimeseks olemist	14
Catre Hanga: Ise abi vajades vabatahtliku töö juurde	17
Margot Hein: Vabatahtlik tegevus aitab ennast ületada	20
Mae Laur: Igaüks saab kaasa aidata	23
Gea Lepik: Vabatahtlik tegevus avab uusi uksi	26
Aire Orula: Vabatahtlikuks hakkamist võib innustada looduskatastroof	29
Henri Ley: Igaühel võiks olla elus mingi eesmärk	32
Asko Talu: Kellele on palju antud, sellelt on ka palju küsitud	35
Kadri Laar: Vabatahtlik töö näitab kasulikku köögipoolt	38
Taavi Raidma: Kuidas kinkida sõbrale sünnipäevaks kits, kana või eesel?	41
Sirli Lend: Suur ind ja väike reaalsustaju võivad muuta maailma	44
Hergo Tasuja: Vabatahtlikkus aitab kodukanti paremaks muuta	47
Olari Oja ja Linda Luhaäär: Eestlane võiks õppida abi küsima	50
Evi Karilaid: Vabatahtlik tegevus toob särtsu ka pensionipõlves	53
Rasmus Pedanik: Professionaalide vabatahtlik tegevus toob kasu tervele ühiskonnale	56
Agnes Nurme: Vabatahtlikkusest võib saada töö	59
Praktiline abimees: kuidas alustada?	62

Hea lugeja!

See kogumik peidab endas 19 näidet tublist inimesest, kes oma vabast ajast meie kõigi elu paremaks muudavad. Selle raamatuga soovime tänada kõiki vabatahtlikke, ka neid, kes siia kogumikku ei mahtunud - teie panus ühiskonna arengusse on hindamatu!

Järgnevatel lehekülgedel leidub erineva taustaga vahvaid lugusid - alates 8. klassi tüdrukust Maest, kes käib abiks loomade varjupaigas, ja lõpetades 85-aastase Eviga, keda võib suure tõenäosusega pidada Eesti kõige vanemaks tegutsevaks vabatahtlikuks. Iga lugu on omamoodi kordumatu. Kord lugema hakates on raske raamatut käest panna.

Lugude rääkijad jagavad muuhulgas ka nippe ja näpunäiteid ning vastavad küsimustele, miks tasub olla vabatahtlik ning kuidas olla hea vabatahtlik. Nende vastused ei ole kindlasti lõplikud, kuid aitavad Sul ehk leida esimese teetsa.

Selleks, et uuel maastikul liikumine veelgi lihtsamaks teha, on lood valdkondade kaupa ära jagatud - enne lugema asumist võid tutvuda sisukorraga, et siis huvipakkuva loo juurde pöörduda. Lisasime iga loo juurde veel killukese ühenduse kohta, kus vabatahtlik tegutseb. Seega, kui uudishimu põletab ning soovid rohkem teada saada, ära karda lisa küsida. Sinu elu teevad lihtsamaks kolm veebilehte ja viis maakondlikku vabatahtlike keskust, mille andmed ja tutvustus on siin samuti välja toodud.

Selle kogumiku läbitöötamiseks on mitu varianti - esiteks võid lugeda ainult lugusid ning otsida igast loost just seda, mis Sulle huvi pakub; teiseks võid töötada läbi vabatahtlike elulood, et saada läbilõige Eesti vabatahtlike profiilist; kolmandaks võid uurida, mida arvavad vabatahtlikud enda töö kasust ja vajalikkusest; neljandaks võid tutvuda vaid organisatsioonidega, kes vabatahtlikke kaasavad. Mina soovitan aga läbi töötada terve kogumiku, sest nii saad kõige parema ülevaate.

Mida soovin Sulle enne lugema hakkamist? Kui selle raamatu lood toovad vähemalt ühe lugeja vabatahtlikuks, on minu ootused täitunud.

Head vabatahtliku tegevusega tutvumist!

Siim Kiisler
regionaalminister

Madis Milling: Kõik algab mõtteviisist

Vabatahtlik tegevus pole ehk just esimene asi, mis Madis Millingu peale mõeldes pähe kargaks. Ometi on Madis Kaitseliidus aktiivne vabatahtlik juba üle 20 aasta.

5

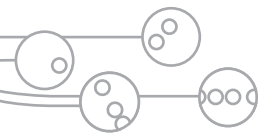
Madis Millingule on vabatahtlik töö südame- lähedane. Ta on aktiivne kaitseliitlane, tegutseb Erna Seltsis (kus aitab korraldada erinevaid võistluseid nagu Erna retk ja Utria dessant) ning käib lisaks koolis riigikaitset õpetamas. Kõike selleks, et aidata Eestist teha paremat paika. Tänavu valiti ta vabatahtliku tegevuse aasta hea tahte saadikuks.

„See, et mingi Milling on kuskil saadik, on vabatahtliku tegevuse aasta juures täiesti ebaoluline. Kui Millingut ei oleks, toimuks kõik väga toredasti edasi,” tunnistab Madis ise, et olulised on tegelikult hoopis teised asjad.

Näiteks see, et inimestel tekiks arusaam, kuidas vabatahtlik tegevus ei pea olema ainult kampaania korras, kellegi teise organiseeritud, vaid selle asemel võib ise ohjad enda kätte haarata ja kogukonnas midagi ära teha.

„Kõik hakkab mõtteviisist pihta. Vabatahtlik tegevus on ju ka see, kui võtame 4-5 naabriga kätte, läheme oma tänavale, korjame seal ära autokummid ja muu jampsi, mille talve jooksul rumalad inimesed on tee äärde poetanud,” toob Madis näite. „Mis siis, et see ei ole minu maa. Mis siis, et see on valla või linna maa ja nende korraldada.”

Just oskus oma uksestisest kaugemale näha on Eestis Madise hinnangul veel lapsekingades. Ta tunnistab, et liiga palju keskendutakse meil veel sellele, et oma aias oleks kõik peensusteni korras, iga murulible millimeetri pealt õige

Miks teha vabatahtlikku tööd?

Nii mõnigi skeptik võib viriseda, et no milleks meile seda vabatahtlikku tegevust ikkagi vaja on, kui inimesed on töötud – hakka nüüd veel tasuta tööd ka tegema. Vabatahtlik tegevus on aga samuti üks väljund. Variandid on, kas sa istud kodus ja põed, oled riigi, iseenda ja kogu maailma peale tige, et sul tööd ei ole, või teed midagi vabatahtlikult. Sest maksavad sidemed, kas või töökoha saamisel.

Madis Milling

pikkusega, iga kivike täpselt õiges kohas ja iluaed selline, et kutsu või president külla ja naeluta ilusa kodu eest saadud aukiri seinale.

„Aga see, mis teisel pool aeda toimub... See ei huvita, sellest on täiesti ükskõik,“ kurvastab Madis. „See enese aiast kaugemale vaatamise oskus on meil tasapisi arenema hakanud, aga tahaks, et seda rohkem oleks.“

Seetõttu tulekski ise käised üles käärida ja tegutsema hakata, mitte jääda ootama, kuniks riik või kohalik omavalitsus probleemi lahendamiseni jõuavad. Madise sõnul võib ju

abi küsides jäädagi koputama linna- või vallavalitsuse heakorraspetsialistide ustele, kes ütlevad, et ressursi pole. Aga sodi vedeleb ikka edasi. Kuni sügiseni või isegi sootuks kauem.

„Selle asemel, et energiat kabinetiuuste avamisele kulutada, võtke naabrid kokku, koristage ära ja ongi tehtud,“ kutsub Madis üles igaüht oma kodukandis ringi vaatama. „Siin võib nüüd muidugi oponeerida, et miks ma peaksin tegema ära selle töö, mis on riigi, linna või valla ülesanne. Eks kõik on valikute küsimus.“

Selleks, et aidata noortel teha paremaid valikuid oma riiki arendades, otsustas Madis 2009. aastal minna vabatahtlikult gümnaasiumisse riigikaitseõpetajaks.

Läbis selleks eelnevalt Tallinna Ülikoolis riigikaitseõpetaja kursused ja annab nüüd nädalas ühel hommikul Keila koolis tunde. Kui asjast kuulis üks näitlejast kolleeg, küsis ta Madiselt, kerge irooniavarjund hääles, kas Madis hakkab nüüd lapsi tapma õpetama.

„Ma ütlesin, et ei. Minu ülesanne on täidetud, kui minu õpilased ei eksi metsas ära või – hoidku jumal küll selle eest – kui nad autoõnnetusse sattudes oskavad tegutseda ja abi anda, mitte ei tee ainult mobiiltelefoniga pilti,“ selgitab Madis, miks on riigikaitse õpetamine oluline.

Kuidas alustada?

Internetis on väga palju infot vabatahtliku tegevuse kohta. Juhul, kui sa ei tea kedagi, kes teaks kedagi, kes teeks vabatahtlikku tööd, et tema käest küsida või uurida, siis ava internet ja leia sealt endale midagi meelepärast. Ega ei pea ju ka kohe midagi tegema hakkama. Piisab sellest, kui minna ja vaadata esmalt kõrvalt seda, mida juba tehakse.

Madis Milling

Madis Milling (40)

Näitleja

Vabatahtliku töö kogemus:

- Alates 1990. aastast vabatahtlikuna Kaitseliidus. Lisaks tegutseb Erna Seltsis, kus aitab korraldada erinevaid võistluseid nagu Erna retk ja Utria dessant
- Käib Keila koolis riigikaitset õpetamas. Varasemalt andnud tunde ka Tallinna Tehnikaülikoolis
- 2011. a Euroopa vabatahtliku tegevuse aasta hea tahte saadik Eestis koos Minu Eesti ühe eestvedaja Eva Truuverkiga

Madis ise ilmselt metsas ära ei eksi, see oleks ühele 20 aastat Kaitseliiduga seotud olnud inimesele lihtsalt piinlik. Ta peab Kaitseliitu n-ö sotsiaalse sidususe organisatsiooniks, kus militaarne pool on vaid üks osa paljudest erinevatest tegevustest.

„Inimestele, kes ei tea, mis on Kaitseliit, lööb kohe muidugi silme ette pilt sellest, kuidas muud ei tehtagi, kui roomatakse mudas, nuga hambus, ja tehakse hästi palju pauku,“ naerab Madis. „Aga see ei ole nii.“

Kaitseliit pakub Madise sõnul läbilõike ühiskonnast – sinna kuulub nii 17-aastaseid noori kui ka vanusesse 100 ja pluss jäävaid eakaid, lisaks veel eriorganisatsioonid nagu Naiskodukaitsjad, Noored Kotkad ja Kodutütred.

„Koos korraldatakse ettevõtmisi, mille ühisnimetajaks on vabatahtlik tegevus – alates siis üleriigilistest koristuspäevadest ja lõpetades kasvatusraskustega lastele laagrite korraldamisega,“ selgitab Madis ja lisab, et oleks tore, kui vabatahtliku tegevusega seonduv saaks ka meedias rohkem kajastust.

See, kuidas ületada uudistekünnist on paljudele Eesti elu edendavatele organisatsioonidele praegu suur valupunkt ja universaalset retsepti selle mure lahendamiseks ei ole. Siiski soovib ta mõelda sellele, kuidas pisidetalle meedia peibutamiseks ära kasutada.

„Kui näiteks kaunis matkarada rabas vajab uut laudteed ja seda minnakse tegema, siis meediat see enamasti ei huvita,“ toob ta näite. „Ent kui natukene tööd teha, rääkida ja visata õhku info, et rinnuli mudas müttavad ka kohalik linnapea ja maavanem, siis see on juba huvitavam.“

Organisatsioon

Kaitseliit

Toompea 8, 10142 Tallinn
Tel: 717 9005
E-post: info@kaitseliit.ee
www.kaitseliit.ee

Kaitseliit on alaline, kõrge valmisolekuga vabatahtlik organiseeritud jõud

kõikjal Eestis eesmärgiga suurendada rahva turvalisust. Kaitseliitlased on tänu väljaõppele valmis rakendama oma oskusi ja teadmisi rahva turvalisuse eest vastutavate tsiviilvõimude (päästeteenistus, politsei, omavalitsused jt) abistamisel, vajaduse korral ka sõjaliste üksustena.

Piet Boerefijn: Vabatahtliketa ei saaks ühiskond toimida

8

Mullu käivitatud Toidupank abistab igal nädalal toidupakiga rohkem kui 1000 peret üle Eesti. Ettevõtmise juhi Piet Boerefijni sõnul poleks see vabatahtlike abita võimalik.

Peaaegu 20 aastat tagasi hakkas hollandi inimgeograafi Piet Boerefijni huvitama, kuidas toimib üks väike postsovetlik riik, mida Eesti endast kujutab ja kuidas siin elatakse. 1992. aastal tuligi ta siia üliõpilasvahetuse raames, aasta hiljem naasis Eestisse lõputööd kirjutama ja 1994. aastal otsustas mõneks ajaks Eestisse elama jääda. Ootamatult hakkas

Eestis talle meeldima, kiirelt leidis ta töö Eesti-Hollandi Heategevusfondis Päikeselill ja jäigi siia, õppis ära eesti keele ja sulandus ühiskonda.

2010. aastal sai Piet eestlastele laiemalt tuntuks, kui tema eestvedamisel Päikeselille ja Swedbanki koostöös pandi alus uuele heategevuslikule algatusele, Toidupangale. Samal aastal valiti Piet Eestis aasta kodanikuks.

Piet tunnistab, et tõuke Toidupangaga alustada andis Eestit ja kogu maailma kolm aastat tagasi tabanud finantskriis. Inimeste vaesus kasvas ja paljudel oli väga keeruline endaga toime tulla. Samal ajal viskasid - ning viskavad tänini - firmad ja supermarketid hulgaliselt müümata toitu ära.

„See ei ole õige, kui on nii palju inimesi, kes on hädas ja näljas,“ sõnab Piet kindlalt ja toob kohe näiteks, et Hollandis on inimeste ära visatava toitu suurusjärk rahasse ümber arvestatuna ligi 4 miljardit eurot aastat. Võrdluseks - Eesti 2011. aasta riigieelarve on umbes 5,6 miljardit eurot.

Nagu iga algus, oli ka Toidupanga loomine keeruline. Palju leidus skeptikuid ja vastaseid, kes ütlesid, et Eestis pole selline asi lihtsalt võimalik, inimesed ja ettevõtted ei tule ideega kaasa ega anna midagi.

Piet koges aga õnneks vastupidist. Swedbank oli kohe huvitatud ideest hädasolijaid Toidupanga kaudu abistada, niisamuti Avatud Eesti Fond. Ajapikku tuli juurde ka teisi toetajaid ja koostööpartnereid.

„Tihti oli vaja viis korda rääkida, enne kui näiteks mõni supermarket ideega kaasa tuli ja meie sõnum neile kohale jõudis,“ selgitab Piet. Täna on abistajate ridades Fazer Eesti, Prisma Peremarket, Säästumarket, Leibur, Rimi, Valio, Bambona ja paljud teised.

„Eks see annab ka ettevõtetele hea tunde, kui ei visata ära seda toitu, mis on näiteks mingis osas praak või mida ei suudeta ära müüa,“ on Piet veendunud.

Asja käima saamiseks oli esmalt vaja kaardistada abivajajad, korraldada logistika ja otsida appi vabatahtlikke, kes seda tööd korraldada aitaksid. Vabatahtlikke käib Toidupangal üle Eesti abiks 80-100 inimest. Nad aitavad toidu kokku koguda, kontrollida, pakkida ja hiljem jälle laiali vedada. Samuti abistab osa vabatahtlikke paberitöö tegemisel ja Toidupanga ruumide korrashoidmisel.

„Ilma vabatahtliketa ei saaks ühiskond töötada. Igas ühiskonnas on probleeme ja vajadusi. Riik üksi ei saa kõike teha, korraldada, maksta või organiseerida,“ usub Piet ja toonitab, et loomulikult ei saa iga kord, kui inimene teeb midagi head, pidada seda vabatahtlikuks tegevuseks, vaid mõnikord on lihtsalt tarvis teha väikesed asju, et muuta enda elu paremaks.

„Inimene teeb sageli lihtsalt seda, mida tuleb ühiskonnas teha. Näiteks, kui ma näen prügi, võtan selle üles ja viskan ära,“ selgitab Piet. „See ei ole vabatahtlik tegevus, see on midagi, mida iga inimene peaks tegema.“

Eestis elatud ajale tagasi vaadates tunnistab Piet, et muutused ja suhtumine vabatahtlikku tegevusse on aastate jooksul kõvasti paranenud. Paljud noored on järjest enam huvitatud vabatahtlikuks olemisest, kuid oleks veelgi toredam, kui vabatahtlikke tuleks Eestis juurde.

„Kohati on mul aga tunne, et Eesti inimeste väärtushinnangud on natukene valed,“ mõtiskleb Piet. „Inimesed peavad väga palju töötama - nende võlad

Piet Boerefijn (48)

Õppinud Hollandis Utrechti ülikoolis inimgeograafiat

Juhib Eesti Toidupanka ja Sihtasutust Eesti-Hollandi Heategevusfond Päikeselill

Alustas vabatahtliku tööga umbes 20 aastat tagasi Utrechti geograafia õpilasseltsis. Pärast Eestisse saabumist hakkas abistama siinseid hooldekodusid humanitaarabiga, samuti toetas Eesti vaeseid peresid. On kirjutanud välismeediale artikleid Eesti kohta.

Hetkel on Holland Business Clubi juhatuses ja rahvuste ümarlaura liige, proovib käivitada Hollandi kooli Eestis

9

Kuidas alustada vabatahtliku tööga?

Esmalt tuleb läbi mõelda, mis kõige rohkem meeldib. Mõnele meeldib sport, mõnele jälle loodus, sotsiaaltöö või kultuur. Töö tuleb valida ikka huvide järgi. Eestis on olemas näiteks Vabatahtliku Tegevuse Arenduskeskus, samuti organisatsioonid Continuous Action ja Serve The City, Help.ee, Õnnepank. Nende kaudu leiab infot, millised MTÜd või inimesed otsivad vabatahtlikke appi.

Piet Boerefijn

on nii suured, kuna nad on tahtnud kalleid ja ilusaid asju, et hästi elada. Aga võib-olla alati ei ole vaja neid kalleid ja ilusaid asju. Mulle tundub, et noored saavad sellest üha enam aru."

Toidupank on suutnud vabatahtlike abiga toimetehhanismid nii hästi tööle panna, et punkte, kus abivajajatele iga nädal toidupakke jagatakse, on üle Eesti juba üheksa. Pieti sõnul on Toidupanga töö tegelikult ainult logistika - nädalast nädalasse tuleb toit kokku korjata, kontrollida ja pakendada.

Seejärel aitavad erinevad koostööpartnerid toidu laiali jagada. Teiste seas teeb Toidupank koostööd selliste

organisatsioonidega nagu Peeteli kirik, Päästearmee Eestis, Tallinna Lastekiraste Perede Liit ja Eesti Suurperede Abistamise Selts.

„Nemad tunnevad abivajavaid inimesi ja abistavad meid neile toidu kättetoimetamisel. Samuti saadavad linnaosavalitused iga nädal nimekirjad abivajajate nimedega. Meil on kindlad punktid, kuhu nad toidule ise järgi lähevad,“ selgitab Piet, kuidas töö on korraldatud.

Abivajajate hulka kuuluvad näiteks suured pered, üksikemad ja inimesed, kes saavad toimetulekutoetust, mis on praegu Eestis 62-77 eurot kuus ja ilmselgelt liiga väike summa, et normaalselt ära elada.

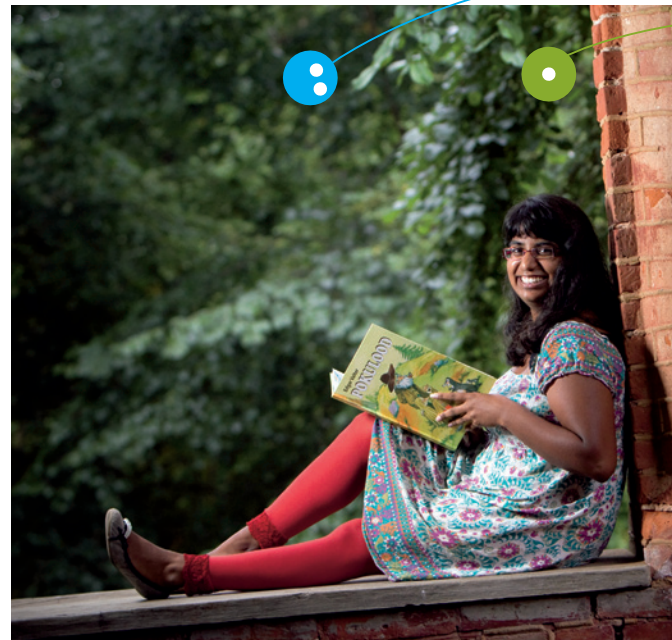
Toidupank on loodud selleks, et need kaks asja kokku viia. Toidupanga tegevus aitab kaasa raiskamise vähenemisele ühiskonnas, kuna paljud toidukaubad, mis varasemalt on läinud hävitamisele, jõuavad nüüd sinna, kus neid reaalset vajatakse. Lühidalt öeldes viib Toidupank toidu sealt, kus on ülejääk, sinna, kus on sellest puudus.

Toidupanga töö toetub vabatahtlikele, kes on abiüks toidu kogumisel, ladustamisel, pakkimisel ja väljastamisel.

Toidupank (SA Eesti-Hollandi Heategevusfond Päikeselill)

Fr.R.Faehlmanni 5-5, 10125 Tallinn
Tel: 648 5703
E-post: info@toidupank.ee
www.toidupank.ee

Erinevatel hinnangutel elab täna Eestis rohkem kui 100 000 inimest, kellel on raskusi endale igapäevase toidu tagamisega, neist ligi 20 000 on lapsed. Samal ajal jääb iganädalase kauplustes, tootmisettevõtetes ja hulgi ladudes üle kvaliteetset toitu, mida ei jõuta maha müüa.

Malin Svensson: Võimalus anda ja õppida

Malin on üks neist paljudest noortest, kes otsustas minna vabatahtlikuks välismaale. Võimaluse selleks andis talle Euroopa Liidu noortele suunatud Euroopa vabatahtlik teenistus, mille abil saavad noored eurooplased veeta kuni aasta vabatahtlikuna mõnes teises riigis. Juhuste kokkulangemisel sattus Malin aastaks Eestisse, Viljandi lähisteles Väikemõisa asenduskodusse, kus iga välismaalane oleks mõjunud ülimalt eksootiliselt. Malinil oli aga veelgi raskem kohalike sekka sulanduda, kuna tema perekond on pärit Indiast.

„Kui ma saabusin, siis ei saanud lapsed algul aru, miks ma nii tume olen,“ meenutab Malin täna naerdes kultuurišokki, mis sai osaks Väikemõisa väikestele elanikele. „Nad tahtsid minu pealt mustust maha kraapida!“

Kultuurišoki sai muidugi ka Malin ise - ta oskas eesti keeles öelda vaid „tere“ ja „aitäh“, samas kui lapsed ega ka kuigi paljud asenduskodu töötajad ei rääkinud üldse inglise keelt. Ta meenutab, kuidas algul oli väga raske tööle tulla, kuna ta oli selles majas peaaegu et esimene vabatahtlik ning organisatsioon ei osanud talle piisavalt tööülesandeid jagada. Mõlemapoolne sisseelamine

„Miks sa käsi puhtaks ei pese?“ küsid lapsed Väikemõisa asenduskodus, kui nad eelmisel aastal esimest korda kohtusid rootslanna Malin Svenssoniga, kes tuli aastaks nende juurde vabatahtlikuks. Selle aasta jooksul muutus nii Malini kui ka laste maailm.

Miks teha Euroopa vabatahtlikku teenistust?

EVS on võimalus midagi anda, võimalus muuta kellegi elu ning õppida ise. Selline mitteformaalne õppimine on kindlasti oluline tuleviku seisukohast, kuna see on võimalus inimesena muutuda.

Malin Svensson

võttis umbes kolm kuud. Selle ajaga sai ka eesti keel mingil määral selgeks.

„Minu esimene mälestus asenduskodust on, kuidas üks väike tüdruk ronis mulle sülle,“ meenutab Malin augustipäeval, mis jääb tema viimaseks tööpäevaks asenduskodus, kus ta on abiks käinud juba terve pika aasta. Kui esialgne üllatus mööda sai, võtsid lapsed ja töötajad Malini hästi omaks. Nüüd jooksevad lapsed talle rõõmuga uksele vastu, tahavad kallistada ja näidata uusi trikke, nagu näiteks vastomandatud oskus sõita jalgrattaga, käed lahti.

„Malin-Malin! Vaata!“ kilkavad lapsed rõõmsalt, kuigi nii nende kui ka Malini hinges on tegelikult ilmselt hoopis nukrus, sest ees ootab lahkumine - Malin sõidab tagasi Rootsi, sest tema Euroopa vabatahtliku teenistuse projekt saab läbi. Aastaga on nad üksteisele väga armsaks saanud ja Malin loodab kindlasti lastele uuesti külla tulla. Rõõsamaks teeb Malinit veel teadmine, et peagi saabub tema asemele uus vabatahtlik ning et ta aitab erinevate ettevõtmistega siinsete laste silmaringi tunduvalt laiendada.

„Ma suutsin selle aasta jooksul teha väga palju, olin väga aktiivne vabatahtlik,“ usub Malin ning tal on õigus - aasta jooksul viis Malin läbi erinevaid projekte, käis lastega teatris ja raamatukogus, aitas neil lavastada näidendit „Lumivalgeke ja seitse põialpoissi“, tutvustas Rootsi jaanipäeva- ja jõulukombeid, õpetas inglise ja rootsi keelt ning omamoodi ka eesti keelt, kui aitas lastel lugemist õppida.

Malini lemmikuks jääb tema enda organiseeritud rahvusõhute sari „Reis ümber maailma“, mille raames tutvustati lastele erinevaid rahvusi, kultuure, keeli ja sööke. Nõnda reisisid lapsed aasta jooksul teiste riikide seas Jaapanisse, Ungarisse, Saksamaale, Prantsusmaale, Türgi ja muidugi mõista ka Malini kodumaadele Rootsi ning Indiasse.

Euroopa vabatahtlik teenistus (EVS)

Euroopa vabatahtlik teenistus on võimalus 18-30-aastastele noortele, kes soovivad 2-12 kuud teha mõnes välisriigis vabatahtlikku tööd ja sealjuures tutvuda selle riigi keele, inimeste ja kultuuriga. EVSi eesmärk on arendada solidaarsust, edendada sallivust ja kodanikuaktiivsust ning tugevdada üksteisemõistmist noorte hulgas. Rohkem infot leiab Euroopa Noorte kodulehelt (euroopa.noored.ee)

Malin Svensson

„Kunagi tegime Rootsis koolis umbes sarnast asja ja mulle kohutavalt meeldis,“ meenutab Malin, kust tuli idee selline ümbermaailmareis ette võtta. „Hakkasin siin Viljandis mõtlema, mis rahvusi minu ümber on ja kutsusin neid lastele oma riigist rääkima. Alustasime Iraagist ja lastele väga meeldis.“

Sarja lõpetuseks tegid lapsed Malini abiga ka Eesti teemaõhtu, tänamaks neile esinemas käinud inimesi. Toimus kontsert, lauldi Eesti laule ja sai ka tantsu lüüa. See kõik arendas Malinit, õpetas talle uusi oskusi ja pani teda muutma oma suhtumist ümbritsevasse maailma.

„Tunnen end nüüd palju enesekindlamalt, oskan paremini enda eest seista,“ toob ta muutusi välja. „Samuti tean nüüd kindlalt, et ükskõik, mis ka juhtuks - mina jään ellu ja suudan hakkama saada. Lisaks pani see mind rohkem mõtlema nende inimeste olukorrale, kes migreeruvad Rootsi. Usun, et tahaksin tulevikus ka neid rohkem aidata.“

Malin Svensson (19)

- Sündinud Indias, kasvanud Rootsis
- Lõpetanud Rootsis keskkooli, tegutses aasta vabatahtlikuna Euroopa vabatahtliku teenistuse (European Voluntary Service, EVS) raames Viljandi Lasteabi- ja Sotsiaalkeskuse Väikemõisa asenduskodus Viljandimaal
- Rootsis on käinud abiks noorte naiste varjupaigas
- Plaanib Rootsis astuda ülikooli

Väikemõisa asenduskodu Viljandi Lasteabi- ja Sotsiaalkeskus

Jämejala küla, Pärsti vald,
71024 Viljandimaa
Tel: 435 2551
E-post: info@viljandilasteabikeskus.ee
www.viljandilasteabikeskus.ee

Väikemõisa asenduskodu kuulub Viljandi Lasteabi- ja Sotsiaalkeskuse koosseisu. Seal osutatakse

erinevaid hoolekande-, haridus- ja rehabilitatsiooniteenuseid Viljandimaalt pärit lastele ja lastega peredele.

Lasteabikeskuse missioon on abi vajava lapse jõukohane õpetamine, rehabilitatsioon, arengu toetamine ja suunamine koostöös lapse olulistele isikute ning lapse võrgustikuga.

Väikemõisas on käinud abiks mitu rahvusvahelist vabatahtlikku Euroopa vabatahtliku teenistuse raames.

Riina Varts:

Vabatahtlik tegevus väärtustab inimeseks olemist

14

Mullu aasta vabatahtliku tiitliga pärjatud Eesti Energia personalijuht Riina Varts tunnistab, et eneseleegi teadvustamata on tema elustiiliks kujunenud aitamine ja vabatahtlik tegevus.

„Kui olin teismeline, jõudsin hästi õppimise kõrvalt käia nii kergejõustikutrennis kui ka laulukooris, lisaks õppisin samal ajal klaverit. Eks sealt see aktiivseks olemise muster algas,“ tunnistab Riina, et aktiivsus on tema elu osaks olnud juba varajasesst noorusest peale.

„Kui inimene ütleb, et tal ei ole aega, siis see on tegelikult sotsiaalne vale,“ ütleb Riina veel. „Meile kõigile on antud 24 tundi päevas. Kui ma ütlen, et mul ei ole aega, siis ma tegelikult ütlen, et see ei ole mulle tähtis. Kui see on mulle tähtis, siis ma leian aja. Kõigeks, mis elus tähtis on, on võimalik aega võtta.“

Sama kehtib Riina sõnul ka vabatahtliku töö kohta. Tema enda vabatahtlikud tegemised on paljuski seotud kirega oma ameti, personalijuhtimise, vastu. Soov väljaspool tööaega midagi ära teha on viinud Riina modereerima erinevaid konverentse, korraldama koolitusi, osa võtma mentorlusprojektidest ja juhtima mittetulundusühinguid. Sekka veel abistamine oma lastega seotud lasteaias või koolis ning aktiivne kaasalöömine spordiklubi ja erinevate organisatsioonide nõukogudes.

„Kui olin teismeline, jõudsin hästi õppimise kõrvalt käia nii kergejõustikutrennis kui ka laulukooris, lisaks õppisin samal ajal klaverit. Eks sealt see aktiivseks olemise muster algas,“ tunnistab Riina, et aktiivsus on tema elu osaks olnud juba varajasesst noorusest peale.

„Kui rahalist tuge ei ole võimalik alati pakkuda, siis kaasamõtlemise abi on alati vaja,“ selgitab Riina. „Kuna minu eriala on inimeste juhtimine, on selles valdas võimalik absoluutselt igal pool panustada. Näiteks kas või selles, kuidas kedagi värvata või kuidas inimestega hakkama saada jne.“

Teda on innustanud erinevaid asju vabast tahtest ja ajast tegema sündmused minevikust – näiteks töötas Riina Hansapangas, kui töökaaslane Hannes Tamjärv hakkas 2003. aastal looma Heateo Sihtasutust.

„Ei ole üldse välistatud, et sain suurema tõuke, kui nägin, kuidas Hannes ja tema järel ka teised väga tublid tippjuhid selliste asjadega tegelema hakkasid ja mitmel pool öla alla panid,“ arutleb Riina. „Ma arvan, et selles võis olla minu jaoks mingi vaikiv eeskuju.“

Vaikiv eeskuju hakkas toitma missioonitunnet ja soovi panustada. Riina hakkas mõistma, et asjad ei sünni niisama, vaid ka temal on kodanikuna võimalik teatud protsesse mõjutada. Kui ta ühel hetkel Eesti Personalitöö Arendamise Ühingu (PARE) juhina märkas, et kritiseerib aktiivselt teisi vabatahtlikke, tekkis küsimus, kas ta ise saaks midagi paremini teha. See ajendas teda ennast rohkem vabatahtlikuna panustama.

„Õeldakse, et vabatahtlik tegevus on see tegevus, mida sa teed, ilma et sa saaksid raha. Samas võib heategemine genereerida ka raha ja tulutoovat tulevast tööd,“ tunnistab Riina. „Lisaks saan selle kaudu parema riigi ja parema ühiskonna. Minu panus on küll piisake meres, aga kui neid piisakesi on veel ja kui ma oma eeskujuga inspireerin kedagi samasugust tööd tegema, siis saab ju olla tulemuseks ainult parem elukeskkond.“

Riina on veendunud, et vabatahtliku tegevuse juurde viibki tihti kellegi teise eeskuju – nagu juhtus tema endagagi – ja ta loodab, et ta isegi on inspireerinud inimesi. Üks neist on kindlasti Riina enda 16-aastane tütar, kes suvel võttis kätte ja läks asendama sõpra spordivõistluse vabatahtlike meeskonnas.

Riina Varts (51)

Lõpetanud Tartu Ülikooli inglise filoloogina

Töötab Eesti Energia personali-direktorina, on PARE juhatuse liige

Vabatahtliku töö kogemus:

- PARE juhatuses alates 2006
- Tenniseklubi Reval Ladies juhatuses alates 2008
- AIESECI nõukogus alates 2009
- Noorte ettevõtlikkust arendava programmi ENTRUM nõukogus alates 2011
- Vabatahtlikuna on tegele-
nud peamiselt nõustamise,
coaching’u, mentorluse, värba-
mise, koolitamise, seminaride
läbiviimise, esinemistega (Rocca
al Mare Kool, Heateo Sihtasutus,
VTA, TEEME ÄRA, Tallinna Kul-
tuuripealinn 2011, ENTRUM)

15

Miks teha vabatahtlikku tööd?

Peamiselt ikka selleks, et mingid asjad, mis on tegemata, saaksid tehtud. Olulisem on vast aga isegi see, et inimesed inimestena oleksid suuremad, paremad ja ilusamad. Kui sulle ei meeldi miski, tegutse selle muutmise suunas. Oluline on mõelda suurelt, unistada ja tegutseda.

Riina Varts

Kodanikualgatuse raames ja vabatahtlike abiga on Eestis praeguseks juba palju ära tehtud. Riina toob näiteks kampaania „Teeme ära!“, Heateo Sihtasutuse, SINA noored. Aga sama palju, kui mitte rohkemgi on veel teha. Vabatahtliku tegevuse koordineerimine on riiklikes arengukavades sees, paraku oleks Riina hinnangul vaja juurde rohkem pädevaid ja teotahelisi inimesi selle valdkonnaga tegelema.

„Kui me ettevõtete vabatahtlikus tegevuses astume sammu edasi, siis tegelikult kasvatame töötajates ja

ettevõttes tervikuna missioonitunnet. Seda just professionaalse vabatahtlikkuse kaudu,“ on Riina kindel, tuues näite, miks võiks näiteks innustada ettevõtte raamatupidajat minema vajadusel appi mõnele mittetulusühingule (MTÜ), kellel on eelarve kokkupanemisega probleeme. Võidaksid kõik - ettevõtte, raamatupidaja ja MTÜ.

Riina tunnistab, et tiitel „aasta vabatahtlik“ tema elu otseselt ei muutnud, kuigi südame tegi muidugi soojaks. Ta usub, et tänu sellele tiitlile on ta nüüd veelgi parem ja teadlikum vabatahtlik, see aga omakorda aitab veelgi paremini ja efektiivsemalt tegutseda. Peagi ootavad Riinat ees uued väljakutsed - Riina kavatseb lõpetada töö PAREs ja asuda vabatahtlikuna juhtima Reval Ladies Tenniseklubi.

16

Eesti Personalitöö Arendamise Ühing PARE

Jõe 5 (II korrus), 10151 Tallinn
Tel: 6116 411
E-post: pare@pare.ee
www.pare.ee

PARE on personalijuhtimise ja inimeste juhtimise teadmist ja parimat praktikat koondav ning vahendav info- ja suhtlemiskeskus. Ühing loodi 1992. aastal ning selle liikmeteks on personalijuhtimise valdkonnas tegevad ning selle valdkonna arendamisest huvitatud juriidilised ja eraisikud.

PARE strateegilised eesmärgid:

- tahame saada personalivaldkonna arvamuslimidriteks, mõjutada ühiskonda ja luua trendi inimeste juhtimises
- tahame olla oma tegevustes proaktiivsed ja ennetada tulevikus tekkida võivaid probleeme
- tahame pakkuda kogemuste, teadmiste saamise ja jagamise võimalust ning keskkonda personalitöö ja inimeste juhtimisega tegelevatele inimestele.

Catre Hanga: Ise abi vajades vabatahtliku töö juurde

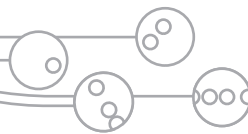
Catre Hanga leidis tee vabatahtliku tegevuse juurde ise abi vajades - Catre abiellus noorelt ja kui ta oli kõigest 18-aastane sündis tema esimene laps. Downi sündroomiga.

„See oli tõeline šokk,“ meenutab Catre, kuidas tuli õppida eluga teistmoodi hakkama saama. Õnneks oli tema ümber palju neid, kes ulatasid abikäe. Suurem osa neist olid tavalised inimesed, kes ei kuulunud mitte ühessegi heategevusorganisatsiooni. Naabrid, oma küla inimesed, haiglates kohatud juhututtavad...

„Kui meil ei olnud mitte midagi, siis annetati meile näiteks hästi palju riideid ja muud eluks vajalikku,“ meenutab Catre, tänutundega südames. Selline teiste vabatahtlik abi on tema perekonna elu väga palju paremuse poole muutnud. Kõik see pani teda mõtlema sellele, et kui perekond endale ükskord jalad alla saab, siis oleks hea tunne ka teisi abistada.

„Aga selleks, et jalule saada, pead ise ka aktiivne olema, mitte istuma ja ootama jääma,“ on Catre samas veendunud. Ta ise käis näiteks kunagi abiks kasutatud riiete poes ja sai selle eest tasuta riideid. „Kui tööd ei ole, siis tuleb teha ükskõik mida, ka siis, kui pole võimalik raha eest töötada. Võib-olla saad hoopis mingit muud kasu kui rahalist.“

17

Kuidas alustada?

Vaata enda ümber ja otsige abi-vajajaid – see, kes abi vajab, ei tule sageli ise paluma. Eestlane juba on kord selline tagasihoidlik ega kipu oma muresid jagama.

Alusta kas või naabrite abistamisest. Kui näed, et kellelgi on abi vaja, siis aita. Teiste aitamiseks ei pea ühtegi organisatsiooni kuuluma, igaüks saab seda ka omal käel väga hästi teha.

Catre Hanga

Nüüd on Catre juba viis last, ta töötab Keilas lehekandjana ja lööb kaasa Tallinna ja Harjumaa Lasterikaste Perede Liidus (THLPL). Tõsi, kui THLPL eelmisel aastal Harjumaale laienes ja Keilasse ennast tutvustama tuli, liitusid Hangad organisatsiooniga pigem ajendist ise abi saada kui teisi aidata.

„Liitusin küll selle pärast, et kasu saada, aga siis hakkasin mõtlema, et kui on võimalust ja vaba aega, saan pakkuda rohkemat,“ tunnistab Catre, et teda motiveeris võimalus saada Euroopa Liidu toiduabi programmist toidupakke.

Ja see pole veel sugugi kõik – lisaks lasterikaste perede abistamisele on Catre oma südameasjaks võtnud veel ka kodutute loomade aitamise. Iga koer või kass, kes tema ukse taha satub, saab alati süüa ja peavarju ning tema pere üritatakse võimalusel üles leida. Siiani on tulnud varjupaika saata vaid üks koer, kellele ei suudetud kodu leida.

„See on kirjeldamatu tunne, kui saad kedagi aidata. Kas või siis, kui see loom leiab endale pere, siis tunned, et midagi on nüüd tehtud, ta ei ole tänavale jäänud,“ on Catre veendunud. „Vabatahtlik võib olla igaüks ja igal pool!“

Catre Hanga (34)

- Vabatahtlik paar kuud
- Täiskohaga viie lapse ema ja lehekandja
- THLPLs aitab kaasa erinevates tegevustes, näiteks käib Tallinnast toiduabipakke ära toomas
- Armastab aidata eksinud koduloomi ja tahab õppida massööriks

18

Kui aga Catre nägi, kui palju panustab organisatsiooni selle esinaine Katerina Puusepp ja kui palju ta liidu arendamiseks aega investeerib, oli Catrelgi otsus valmis – tahan ka teisi aidata! Nii ongi Catre juba mitu kuud Katerina Puuseppa erinevates tegemistes aidanud. Ta aitab vajadusel peredele annetatud kaupa Tallinnast ära tuua ja laiali jagada ning liidu teistel vabatahtlikel erinevaid üritusi korraldada.

Näiteks on toimunud orienteerumis- ja käsitööpäev ning lastega on käidud ratsutamises. Selliste sündmuste korraldamiseks tuleb otsida toetajaid, mis tähendab koputamist erinevate kohalike ettevõtete ustele.

Vajadusel rakendab Catre töösse ka oma abikaasa ning naine tunnistab, et just peresisene meeskonnatöö ja perekonna toetus tema tegevusele on väga tähtis. Teadmine, et vajadusel võib ta oma meest paluda THLPL tegevustes appi kas või autojuhina, on väga oluline.

Aga kuidas ikkagi ta seda kõike viie lapse kõrvalt jõuab? Vastus on Catre jaoks lihtne – aega tuleb planeerida ja aega tuleb võtta.

„Kui on südames tahtmine midagi teha, siis leiad selle aja,“ ütleb Catre, kes ei ole pidanud ajapuuduse tõttu millestki loobuma. „Üksinda on raskem, siis tuleks kindlasti aega võtta millegi, näiteks laste arvelt. Aga kui pere toetab, on kõik hästi.“

Miks alustada?

Kes ei taha vabatahtlikuna tegutseda, see ei hakka ka sellega tegelema. Aga kellelgi aitamise annab midagi – sisemise hea- ja rahuolutunde, teadmise, et saad kellelgi jaoks midagi teha, saad olla kasulik.

Töötul aitab vabatahtlik tegevus olla ärkvel ja kogu aeg liikvel, see aitab olla aktiivne ja teiste inimeste keskel.

Catre Hanga

19

Organisatsioon

Tallinna ja Harjumaa Lasterikaste Perede Liit (THLPL)

Kotka 12, 11315 Tallinn
Tel: 5175 355
E-post: lasterikkadpered@gmail.com
www.tlpl.ee

THLPL koosneb vabatahtlikult liitunud kolme- ja enamalapselistest peredest. Organisatsioon on alles noor (asutatud 2009. aastal), ent järjepideva aktiivse tegevuse tõttu kasvanud tugevaks ja tubliks mitmetulundusühinguks, kel tänaseks liikmeid peaaegu 700.

THLPL seisab hea kõrge perekvaliteedi eest, teeb koostööd teiste Eesti organisatsioonide, äriettevõtete ning riiklike struktuuridega, nõustab peresid, jagab paljulapselisi peresid puuduvat informatsiooni, korraldab kul-

tuuri- ja spordiüritusi ning koolitusi, räägib kaasa seadusandluses lapsi ja peresid puudutavates küsimustes, pakub paljulapselistele peredele vabatahtlikuna nõustava pereterapeudi abi, toetab majanduslikesse raskustesse sattunud Tallinna ja Harjumaa paljulapselisi peresid seitsmel päeval nädalas toiduabiga, samuti regulaarse riideabi, jalatsite, lastetarvete, koolitarvete jm-ga.

Vabatahtlikuna saab end pakkuda appi THLPLi Toidupanka või Riidepanka, aidata korraldada üritusi, osaleda käsitööpäevade tegevuses heategevuslikel eesmärkidel, korraldada koolitusi lastele ja lastevanematele, aidata koguda sihtotstarbelisi annetusi, pakkuda transpordiabi, jagada erinevates valdkondades oma häid oskusi jne.

Margot Hein:

Vabatahtlik tegevus aitab ennast ületada

20

Värske tudeng Margot Hein nägi meililistis veidra sisuga kirja - Tartu Ülikooli Kliinikumi Lastefond otsis vabatahtlikke. See võiks olla päris huvitav, mõtles Margot, kelle eriala - geeni-tehnoloogia - oli samuti meditsiiniga seotud, ja ta otsustas proovida.

Jääri alustada. Minu jaoks käib vabatahtlik töö koos tudengistaatusega, see on nagu hüppelaud."

Kuigi hetkel tegeleb Margot Lastefondis peamiselt veebi haldamisega - ta vastutab siseveebi, Facebooki uudiste ja kodulehekülje uuendamise eest -, on tööülesanded aastate jooksul olnud siiski väga erinevad.

Esimesel vabatahtliku-aastal korraldas Margot näiteks Tartu Kaubamajas sõbrapäeval üritust, mille raames koguti Lastehaigla jaoks mänguasju. Ta on käinud erinevates kohtades fondi tegevust tutvustamas. On kirjutanud pressiteateid ja suhelnud ajakirjanikega. On juhtinud uue kodulehe tegemist. On käinud mitu korda haiglates aparatuuri üle andmas, näinud kliinikumi siseelu ning sat-

Nüüd, kolm aastat hiljem, võib Margot kindlameelselt öelda, et seda otsust pole ta kordagi kahetsenud.

„Tihti on ju nii, et ei taheta just eelneva töökogemusega noori tööle võtta,“ tõdeb Margot. „Vabatahtlikuna on aga noortel võimalik vajalik kogemus saada ning selline töö on väga hea võimalus, kust kar-

tunud kohtadesse, millest tavaline tudengielu oleks mööda läinud.

Näiteks pidi Margot kord Vene Teatri lavale ronima ja võtma sõna heategevusürituse Hair Fusion Show raames, kus näitasid oma nägemust juuksurikunstist ja kõrgmoest erinevad rahvusvahelised meistrid. Margot pidi rääkima Lastefondi tegevusest ja insuliinipumpadest, mille abil saaks vähendada suhkruhaigete laste süstimist.

„See oli eneseületamine - minna teatrilavale, saal on rahvast täis,“ meenutab Margot. „See oli proovilepanek - kas hakkab hääl värisev, kas ma julgen, kas ikka saan hakkama? Kõik läks väga hästi. Saime sellelt ürituselt tulu üle 8000 euro ja selle eest sai osta mitu insuliinipumpa. Endal oli tohutult hea tunne! Kui mingi üritus saab tehtud, siis just pärast on selline tunne, et KORRAS!“

Hiljuti pidi Margot tegema raske valiku ja loobuma üritustel osalemisest, kuna aega lihtsalt kõigeks ei jagu. Lastefondi kodulehega jätkab ta sellest hoolimata hea meelega ja rõõmustab, et fondi töökorraldus on paindlik, võimaldades vajadusel vabatahtliku ülesandeid muuta või ümber korraldada.

„Igaüks saab endale valida erineva suuna, millega tegelda. Kes tahab rohkem lastega mängida, kes soovib end suhtlemises proovile panna ja üritustel inimestega rääkida, kes jälle soovib vabatahtlike koordineerimisel juhikogemust saada,“ loetleb Margot innukalt, miks olla vabatahtlik just Lastefondi juures. Margot on veendunud, et sellised kogemused võivad tulla kasuks nii stipendiumi taotlemisel kui ka tööle kandideerimisel.

„Ma tahan lihtsalt kõigest võimalustest kinni haarata - ju ma sellepärast Lastefondigi sattusin,“ ütleb Margot, keda muidugi motiveerivad asjaga jätkama ka teised vabatahtlikud, kellega kolme aasta jooksul on saanud headeks sõpradeks. Kogu vabatahtlike seltskond on aktiivne, kõik tahavad midagi korraldada ning oma ideid on võimalik kohe käiku lasta.

„Praegu on väga hea aeg vabatahtlikuks tulla,“ nendib Margot naeratades. Kui ta ise alustas vabatahtlikku tegevust, oli see Lastefondile esimene aasta, kus võeti vabatahtlikke kampa ja organisatsioonil endal ei olnud veel selget ettekujutust, mida vabatahtlikest oodatakse.

Praeguseks on korralik süsteem välja töötatud - alguses on uued tulijad lihtsalt huvilised ja neil on võimalus fondi tegevust paar kuud kõrvalt jälgida ning

Margot Hein (22)

- Vabatahtlik üle kolme aasta
- Õpib Tartu Ülikoolis geeni-tehnoloogiat
- Tartu Ülikooli Kliinikumi Lastefondis on vabatahtlikuna kaasa aidanud mitmel moel, praegu haldab veebi
- Hobi korras laulab Tartu Ülikooli Akadeemilises Naiskooris

21

Miks tasub olla vabatahtlik?

Vabatahtliku tegevusega kaasneb lihtsalt väga suur energialaeng ja hea enesetunne. Peamisteks motivaatoriteks ongi tegutsemisest saadavad värvikad kogemused ning ehedad emotsioonid.

Margot Hein

kui neile tundub, et see ongi just see, millega nad tegeleda tahavad, saavadki vabatahtlikeks.

„Peabki nii olema, et kõigil on sisemine soov midagi teha. Ma ei usu, et selle eest palka tuleks maksta,“ arwab Margot. „Kui keegi on millegagi eriti hästi hakkama saanud, siis ikka premeeritakse ja tunnustatakse. Ja tunnedki, et oled vajalik ja suudad midagi korda saata! Kui on õige visioon ja hea meeskond, siis asi toimib.“

Lastefondi juures hindab Margot veel võimalust näha lõpptulemust - seda,

kuidas reaalselt haiglates seadmeid üle antakse. Sünnitusosakonda imikute hingamisaparaati viies adivad vabatahtlikud, kui tähtis on nende tegevus kõige pisemate abivajajate jaoks. Need emotsioonid, mis sealt saadakse, on tema silmis nii positiivsed, et annavad iga kord suure energialaksu edasitegutamiseks.

22

Organisatsioon

SA Tartu Ülikooli Kliinikumi Lastefond (TÜK Lastefond)

Puusepa 1A, 50406 Tartu
Tel: 524 6580
E-post: info@lastefond.ee
www.lastefond.ee

SA TÜK Lastefond on üks suurematest ja vanematest lastehaiglate juures tegutsevatest heategevusfondidest Eestis. Lastefond tegeleb vajaliku aparatuuri soetamisega Tartu Ülikooli Kliinikumi Lastekliinikusse ja Kliinikumi teiste allüksuste lasteosakondadesse. Lisaks toetab organisatsioon eriliste haigusjuhtumite ravi üle

Eesti, välislektorite visiite Eestisse ning õdede ja arstide väliskoolitust.

SA TÜK Lastefondi vabatahtlike vastutada on fondi esindamine erinevatel üritustel ning inimeste teavitamine fondi tegevusest.

Vabatahtlikele pakutakse Lastefondi juures suurte ja väikeste ideede realiseerimisvõimalust; head enesetunnet laste abistamisest; ürituste korraldamise kogemust; võimalust organisatsiooni sees arenedada; võimalust tutvuda kliinikumi osakondadega; sõbralikkude ja hoolivat seltskonda.

Mae Laur: Igaüks saab kaasa aidata

Mitu teismelist neidu oleks nõus suvevaheaja varahommikul tõusma selleks, et koristada toatäit kassipuure? Ja seda veel vabast tahtest?

23

Üks selline on Eestis vähemalt olemas - 14-aastane Mae Laur, Tabasalust pärit koolitüdruk, kes käib suvel kaks korda nädalas Võru loomade varjupaigas abiks.

„Suved veedan Võrus vanaema juures ja põhimõtteliselt ei ole siin suurt midagi teha, seega tundus huvitav varjupaigas käia,“ seletab ta naerusel. „Kui vanaema ja vanaisa tööle lähevad, viivad nad mind varjupaika.“

See tähendab, et Mae on tööpostil umbes kella kaheksa paiku hommikul, olles nõnda esimeste töölesaabujate seas. Et koertega tegelemiseks on Mae veel liiga noor, hoolitseb tüdruk varjupaiga kasside eest. Peamiselt tähendab see nende järelt koristamist. Ei saa salata - suurema osa murdeaaliste tütarlaste arvates pole kassijulkade koristamine kindlasti mitte parim võimalik viis koolivaheaega veeta.

„Aga mulle meeldivad loomad ja mulle nii õudselts meeldivad kassid! Nii tore on näha hommikul esimese asjana tuttavaid kasse!“ ei ole Mae motivatsiooni tagamaid selgitades emotsioonidega kitsi. Tema silmad on kassidest ja varjupaiga abistamisest rääkides suured ja säravad. „Ma olen sel suvel nii-iii palju

kasse näinud ja nii-iii paljusid kasse paitanud!"

Varjupaiga tegevusest kuulis Mae kodus. Tema ema on töö kaudu seotud heategevusprojektiga, mis varustab loomade varjupaiku toiduga. Sealtna kaudu tuligi varjupaiga tegevus tihti jutuks ning Mae kuulis, et varjupaika saab minna ka vabatahtlikuks.

Suvevaheaeg vanaema juures näis olevat ideaalseim aeg alustada ja Mae ei pidanud valikus pettuma. Kuna Tabasalus varjupaika pole ja Tallinna varjupaik jääb Mae jaoks kodust liiga kaugemale, tuleb talveperioodiks küll varjupaiga abistamisest loobuda, aga Mae ei lase end sellest heidutada ja mõtleb juba uue suve peale.

„Järgmisel suvel tulen kindlasti tagasi. Nii kaua, kui ma käin Võrus, käin ka varjupaigas,“ usub Mae. Veendunud näoga ütleb ta, et soovitaks seda kindlasti ka tuttavatele ning juba ongi ta toonud sõbrannasidki varjupaigaelu uudistama.

Varjupaigas puhastab Mae kassidel puure, vahetab söögi ja joogi, korrastab magamisasemed ja liivakastid. Kui ta varasuvel alustas, oli varjupaigas 80 kassi, suve jooksul kasvas hulk üle 90.

„Kui alustasin, arvasin, et lihtsalt kammin kasse või mängin nendega,“ meenutab Mae, nüüd aga on ta rahul kassipuuride koristamisega. „See töö, mida ma praegu teen, on väga tore!“

Muidugi on varjupaigaelul ka varjuküljed. Kurb on juba ainuüksi see, et varjupaigad üldse olemas peavad olema. Mae tunnistab, et ta ei suuda mõista neid inimesi, kes oma loomad hülgavad ning kelle tõttu varjupaigad eksisteerivad.

„Ma ei saa neist aru!“ hüüatab ta kurvalt. „Kas nad aru ei saa, et loom on elusolend? Sul on ju vastutus looma ees... Neid ei saa lihtsalt ühel päeval metsa jätta.“

Mae väristab õlgu. Ta peab masendavaks, et inimesed ei adu, millist vastutust tähendab lemmikloomade võtmine. Igal sügisel saabub varjupaikade jaoks „hüljatute hooaeg“, kui suvilatesse ja maakodudesse võetud armsad kutsikad ja kassipojad lõpetavad varjupaigas, kuna omanikud kolivad linna tagasi ja avastavad, et lemmikuid ei ole enam kuhugi panna.

Traumaatilisest hülgamisest hoolimata on suurem osa varjupaigaloomi Mae arvates sõbralikud, kuigi loomulikult on mõned neist kurjemad kui teised. Muidugi oleneb palju sellest, millise trauma loom on läbi elanud - tavaliselt on inimesed varjupaika sattunud loomi hoolimatult kohelnud. Nad on kas kuhugi maha jäetud või neid on kividega loobitud, igal varjupaigaloomal oleks rääkida

Miks tasub olla vabatahtlik?

Vabatahtlik olles tead, et saad teha midagi teiste inimeste või loomade heaks. Kui midagi teha ei ole või on palju vaba aega, võiks ju teha vabatahtlikku tööd. See on palju parem kui lihtsalt istuda teleka või arvuti ees ja mitte midagi teha.

Mae Laur

oma dramaatiline lugu. Altimad ründama on Mae sõnul kassid, kes on alles äsja varjupaika toodud.

„Eriti need, kellel on pojad ka kaasas ja kes kaitsevad oma väiksekesi, aga ka neid emasloomi saab suhteliselt kiiresti sõbralikuks muuta. Kui sa nendega leebe oled, paitad rahulikult, söödad, hoolitsed nende eest, siis saab müür murtud,“ ei lase Mae end heidutada. „Nendes ruumides, kus kassid on koos, on kõik sõbralikud. Ei saa ju sinna lastagi mingit väga kurja kassi. Ja seal tõesti tahab enamik kasse sülle tulla, nad teevad kõik selleks, et pai saada.“

Mae on veendunud, et igaüks saab kaasa aidata varjupaiga loomade eluolu parandamisele. Ka need, kes ei julge loomade juurde minna või kes on allergikud. Võib ju abistada kas või kodulehe haldamise, loomade pildistamise, flaiereite jagamise, loomi iseloomustavate tekstide kirjutamise või varjupaigas rohu niitmisega - varjupaigas ajab pidevalt üks töö teist taga ja igasugune abi on teretulnud. Mae soovib neil, kes tahavad aidata, julgesti varjupaigaga ühendust võtta.

Mae Laur (14)

- Vabatahtlik alates 2011. aastast
- Tabasalu Gümnaasiumi 8. klassi õpilane
- Käis suvel vabatahtlikuks Võru loomade varjupaigas
- Hobideks sulgpalli mängimine, tantsimine, puslede kokkupanemine

Varjupaikade MTÜ

Lühike 3, 65604 Võru
Tel: 5046 102
E-post: info@varjupaik.ee
www.varjupaik.ee

Varjupaikade MTÜ alla on koondunud viis kodutute loomade varjupaika üle Eesti: Pärnu, Viljandi, Virumaa, Võru ja Valga. Organisatsiooni eesmärk on aidata kaotsi läinud loomad koju tagasi, leida hüljatud ja omanikuta loomadele uued kodud ja teavitada inimesi loomade steriliseerimise/kastreerimise tähtsusest ning soovimatute lemmikloomade arvukusest. Vabatahtlikud saavad varjupaigas aidata mitmel moel:

- tutvustades varjupaiga külastajatele loomi

- hoolitsedes kasside eest ja jalutades koertega, neid sotsialiseerides
- pakkudes hoiukodu loomatitadele, haigetele või erivajadustega loomadele
- kogudes loomade abistamiseks raha
- koordineerides teisi vabatahtlikke
- aidates teha administratiivset tööd
- korraldades erinevaid üritusi
- andes oma panuse üldise loomapidamiskultuuri tõstmiseks ühiskonnas

Kui soovid minna varjupaika vabatahtlikuks, külasta nende kodulehte ja täida vabatahtliku avaldus <http://varjupaik.ee/tule-vabatahtlikuks>

Gea Lepik: Vabatahtlik tegevus avab uusi uksi

26

Ühe Domus Dorpatensise korraldatud projekti lõpuüritusel tabas Gea Lepik end mõtlemast, kuid võrd vedanud tal on, et on saanud olla osa organisatsioonist, mis on toonud kokku Lõuna-Eesti ärksaimad noored ja andnud neile võimaluse areneda.

Selle asemel panustas Gea, toona vaevalt 20-aastane juuratudeng, hoopis vabatahtlikuna Domus Dorpatensise tegemistesse, aidates läbi viia projekti „Noored liidrid“. Nüüd teab ta juba väga hästi, et suuremate projektidega võib ka vabatahtliku tegevuse puhul tekkida tunne, nagu käiksid tegelikult poolelise kohaga tööl.

„Aga ülihea tunne oli, läksin koju ja naeratasin terve tee, sest tundsin, et teen nii ägedat asja. Mul on selliseid enesega ülima rahuolu hetki olnud teisigi, aga seda õhtut mäletan eriti eredalt,“ meenutab Gea südamliselt sooja häälega. „Igalt poolt tuli nii palju positiivseid emotsioone, kogu seltskond oli noor ja tahtmist täis. Tundsin sedavõrd kindlalt, et see on VÄÄRT tegevus, millega Domuses tegeleme.“

Domuses tegeletakse kodanikuühiskonda toetavate ürituste korraldamise ja konkreetsete ühiskondlike probleemide lahendamise projektidega. Igapäeva-

„Mäletan, kuidas kõndisin kella kahe paiku öösel vihmas kodu poole ja mõtlesin, miks ma seda ometi teen? Miks ma ei maga kodus või ei ole sõpradega väljas?“ meenutab Gea nüüd seda eelmisesse suvesse jäänud õhtut.

selt tegutseb seal umbes kümme projektimeeskonda eri valdkondades, alustades ürituste sarjadest ja telesaadetest kuni valdkonnanädalate ja sotsiaalsete ettevõteteeni. Kõike seda aitavad organiseerida vabatahtlikud. Kogu aasta vältel toimuvad koolitused, aruteluõhtud ja sotsiaalsed üritused vabatahtlikele ning erinevad teisemad üritused.

Gea sööstis Domuse vabatahtlikuks saades kohe töösse. Juba tema esimene projektitaotlus sai täisrahastuse Integratsiooni ja Migratsiooni Sihtasutus Meie Inimesed ning noorte osaluse suurendamine kohaliku tasandi otsustusprotsessides võis alata.

Projekti sihtrühmas olid Tartu kooliõpilased, kellele korraldati seminarisari, mis lõppes konverentsiga. Eesmärk oli suurendada noorte ja linnavalitsuse omavahelist infovahetust ning suhtlemist, et ka noored saaksid ühiskonnas kaasa rääkida ning kodukohas midagi muuta, kas siis üksikisikuna või mõne organisatsiooni kaudu.

Üks asi viib aga teiseni ning nii kasvaski Gea esimesest projektist kohe välja uus ja suurem projekt, mis kestis terve aasta. Selle projekti raames asutati viide Tartumaa valda noorte volikogu. Aasta jooksul koolitati noori ja anti neile baasteadmist volikogu tööst, igas vallas olid neile abiks ka mentorid.

„Päris keeruline oli hallata noori viies vallas, kui kokku on inimesi 50 ringis ja lisaks veel viis mentorit – selline haldustegevus oli üsna keerukas, aga toimis,“ meenutab Gea.

Juba projekti kirjutamine koostöös viie omavalitsusega oli paras sotsiaalne väljakutse, mis nõudis suhtlemist ja läbirääkimist paljude erinevate osapooltega. Gea on selle kogemusega väga rahul ja hindab kõrgelt, kui palju selline tegevus just tema enda isikuomadusi arendab. „Sain suhelda väga erinevate inimestega, alustades kooliõpilastest ja lõpetades vallavanemate, muusikute, teadlaste, telekanalite esindajate ja sponsoritega,“ loetleb Gea innustunult. See andis talle teadmise, et igale inimgrupile tuleb läheneda erinevalt ja andis kogemusi erinevates olukordades toimetulekuks.

Muidugi tunnustab Gea, et nii suurt projekti tehes lööb ühel hetkel maailm üle pea kokku. Näiteks, kui selgub, et eelarves napib raha; tundub, et asjad käivad üle jõu; oleks vaja suuremat meeskonda, rohkem aega ja vähem probleeme.

„Need ei ole negatiivsed kogemused, pigem raskemad hetked. Keegi ei sunni ju kedagi. Isegi, kui ilmnevad raskused, oled need endale vabatahtlikult võtnud

Gea Lepik (21)

- Vabatahtlik alates 2009. aastast
- Töötab juristina ja õpib magistrantuuris
- Tegutseb vabatahtlikuna Teaduse ja Kultuuri Sihtasutuses Domus Dorpatensis
- Hobid on väitlemine, enesearendamine ja kultuuriürituste külastamine

27

Miks olla vabatahtlik?

Vabatahtlik tegevus on igaühe võimalus muuta maailma kas või natukenegi paremaks ja saada sealjuures väärtuslikke teadmisi, kogemusi ja tutvusi kogu eluks.

Kogemused ja võimalused, mis vabatahtliku tegevusega kaasnevad, avardavad nii maailmapilti kui ka sind ennast isiksusena.

Gea Lepik

ja saab hakkama küll," ei lase Gea end kõigutada. „Kui ise vastutad, ei saa asju ka ülejala teha.“

Tuleb tunnistada tõsiasja - Gea on vabatahtlikust tegevusest vaimus- tuses ja soovib seda kõigile. Eriti aga just keskkoolinoortele. Miks? Sest vabatahtlik tegevus võib avada väga palju erinevaid võimalusi. Leiab uusi tutvavaid, saab uusi kogemusi ja tekivad uued koostöövõimalused.

„Saad ise midagi algatada ja teha just seda, mida tahad," ütleb Gea, kelle jaoks on võtmeküsimus endale

sobiva organisatsiooni leidmine. „See, kuidas organisatsioon inimesega sobib, mõjutab kogemust väga palju. Domuses mulle lihtsalt istub - ma ei kujuta ette, et võiksin siit ära minna! Ma ei tee seda kui vabatahtlikku tegevust vabatahtliku tegevuse pärast. Olen leidnud Domuses selle koha, mida tahaksin toetada.“

28

Organisatsioon

Domus Dorpatensis

Raekoja plats 1 / Ülikooli 7
51003 Tartu
Tel 733 1345

E-post dorpatensis@dorpatensis.ee
www.dorpatensis.ee

Domus Dorpatensis on avalikes huvides tegutsev sihtasutus, mille eesmärk on leida häid ideid, neid tutvustada, levitada ning teoks teha.

Domuse ühiskondlik tegevus jaguneb kaheks:

- üritused, sarjad, konverentsid;
- konkreetset ühiskondlikku probleemi lahendavad projektid.

Domus soovib panna aluse jätkusuutlikele sotsiaalsetele ettevõtetele ja võrgustikele, mis jätkaksid ühiskonna teenimist ka pärast Domusest väljakasvamist.

Vabatahtliku roll Domuses on arendada iseennast ning seeläbi anda panus väärt ettevõtmistesse, mis samm-sammult maailma paremaks muudavad. Vabatahtlikke värvatakse kaks korda aastas, septembris ja aprillis (kandideerida võib ka muul ajal). Vabatahtlikeks ootatakse eelkõige inimesi, kel on varasemast ajast kogemusi noorteorganisatsioonides tegutsemisel. Samas on oodatud kandideerima ka kõik teised teotahtlised ja aktiivsed noored.

Aire Orula: Vabatahtlikuks hakkamist võib innustada looduskatastroof

2006. aasta algul leiti Loode-Eestist, Nõva rannast naftareostus. Sel hetkel oli tegemist Eesti ajaloo suurima keskkonnanareostusega meie rannikul. Just see sündmus andis Aire Orulale tõuke liituda Eestimaa Looduse Fondi (ELF) vabatahtlike meeskonnaga.

„Eestis on lindude rehabiliteerimine ikka veel lapsekingades," tunnistab Aire, kelle ülesandeks on ELFis olla vabatahtlike grupijuht ehk ühenduslüli tavaliste vabatahtlike ja päästetöötajate vahel.

Ühenduslüli on vajalik, et vältida olukorda, kus vabatahtlikud lihtsalt randa kohale tulevad ja ise toimetama hakkavad. Sellal, kui leiti Nõva reostus, selliseid grupijuhte veel ei olnud. Samas ei jätkunud päästeteenistusel reostuse kontrolli alla saamiseks ja haldamiseks inimressurssi, kuna naftatõrje nii merel kui ka rannikul oli töömahukas protsess, millega ei olnud kuni selle hetkeni Eestis nii tõsiselt kokku puutunud.

Appi kutsuti vabatahtlikke, kuid neil puudus kogemus, kuidas reostuspiirkonnas käituda ja mida seal täpselt tegema peaks. See ajendas ELFi meeskonda korraldama koolitust, kus õpetatakse välja vabatahtlike grupijuhte, kes teaksid, kuidas järgmisel korral sarnases olukorras käituda ja kuidas saaksid vabatahtlikud aidata.

Kui Aire sellest koolitusest kuulis, tahtis ta kohe osaleda. Nüüd on ta üks neist vabatahtlikest, kes teab, kuidas naftareostuse puhul toimida. Kokku on temaga ühesuguseid ELFis koolitust saanud vabatahtlike grupijuhte Eestis 500.

29

Miks tasub olla vabatahtlik?

Virisemise ja vingumise asemel saab ise maailma paremaks muuta. Vabatahtlik tegevus annab palju positiivseid emotsioone, häid uusi sõpru-tuttavaid, väga hea töökogemuse.

Aire Orula

„Ma ei ole küll paduroheline ega meeletu loomakaitsja, aga tahtsin näha, mida naftareostus lindude puhul tegelikult endast kujutab ja milline seal olukord on,“ meenutab Aire, miks ta otsustas ELFi vabatahtlike meeskonnaga liituda.

„Hästi palju on sõna võetud teemal, milleks üldse kulutada ressursse sellisele mõttetule asjale, kui linnud nagunii ära surevad. Nõval tehti paljusid asju alguses lihtsalt teadmatusel valesti. Sellest reostusjuhtumist on nüüdseks palju õpitud.“

ELFist saadud koolituse sai Aire praktikas rakendada 2008. aasta algul, kui Saaremaalt Sõrve tipust leiti naftaga määrdunud aulid. Koos teiste vabatahtlikega aidati püsti panna linnuhaigla ja päästeti nõnda üle 30 auli. Rohkem kui pooled linnuhaiglasse sattunud lindudest jäid toona ellu.

Ta meenutab, kuidas nad Sõrves öösiti taskulambivalgel linde otsisid, kuna linnud ei lasknud endale päeval kedagi ligi, vaid lendasid minema niipea, kui nägid inimesi lähenemas. Linnuhaiglasse saabunud lindude seisukorda uuriti lähemalt, kui linnud olid piisavalt rahunenud, nende suled puhastati õlist ning seejärel paigutati tiivulised sooja ruumi kuivama, kus nad said taastuda. Päästetöid raskendasid ilmaolud, lisaks polnud linde eriti kuhugi pannagi - esialgu hoiti kinnipüütud linde kohaliku muuseumi toas, muu mere- ja sõjakraami vahel.

„Sellistel puhkudel on ikka ahastus ja viha, sest vabatahtlikud tegelevad ju kellegi teise põhjustatud jamade likvideerimisega,“ meenutab ta Sõrves päästetööde ajal valitsenud rusuvat õhkkonda.

Aire oli Sõrves päästetöödel vaid neli päeva ja oleks hea meelega jäänud kauemakski - linnuhaigla oli kokku avatud umbes kuu aega -, aga pidi lindude päästmise usaldama kolleegidele, kuna teda ootasid koduski ühed linnupojad.

„Mu kaks last olid siis väiksed ja ma ei saanud pikalt kodust eemal olla,“ meenutab Aire, kes jättis kaasvõitlejad Sõrve maha raske südamega. „Leidsin endale sinna asendaja ja seega teadsin, et neil on Sõrves piisavalt abikäsi.“

„Kui sa tegeled vabatahtlikult asjadega, mis sulle meeldivad, suurendab see võimalust leida endale töö, mis sulle tõesti meeldib,“ on Aire veendunud. „Ma tegelen asjadega, mis mulle meeldivad, ja ma ei pea selle eest alati raha küsima. Need elamused, mis sa selle eest vastu saad, on paremad kui raha! Palgatöö on midagi, mida PEAD tegema, ja tihti on inimesed seal vimmas ja vihased... Aga vabatahtlike juures on kõik vaid oma VABAST tahtest ja seda on kohe tunda!“

30

Aire Orula (33)

- Vabatahtlik alates 2004. aastast
- Töötab Tartu Keskkonnahariduse Keskuses loodusmaja õpetajana
- Vabatahtlikuks käib Eestimaa Looduse Fondi ja Emajõe Lodjaseltsi juures
- Hobideks on lugemine ja matkamine

31

Organisatsioon

Eestimaa Looduse Fond

Magasini 3, 51005 Tartu
Tel: 742 8443
E-post: elf@elfond.ee
www.elfond.ee

Eestimaa Looduse Fond (ELF) on vabatahtlik kodanikeühendus, mille eesmärgiks on Eesti looduse ja mitmekesisuse hoidmine järgmiste tegevuste kaudu:

- Ohustatud liikide ja nende elupaikade kaitsmine
- Eestile omaste loodusmaastike ja koosluste säilitamine
- Loodusvarade säästlikule kasutamisele kaasaaitamine
- Keskkonnateadlikkuse suurendamine ühiskonnas

- Lahenduste otsimine tulevastele põlvedele puhta elukeskkonna säilitamiseks

ELF on olnud eestvedaja mitme Eestile olulise looduskaitsetöö tegemisel. ELFi algatusel ja toel on loodud rahvusparke, looduskaitsealasid ja viidud läbi ulatuslikke inventuure Eesti loodusväärtuste kaardistamiseks. ELFi koordineeritavatel reostustõrjetöödel tohib vabatahtlikuna osaleda alates 18. eluaastast.

Täisealised ELFi vabatahtlikud aitavad vajadusel likvideerida naftareostust või kustutada metsatulekahjusid.

Alla 18-aastased saavad kaasa lüüa ELFi loodustalgutel www.talgud.ee

Henri Ley: Igaühel võiks olla elus mingi eesmärk

32

Noorte Kotkaste Tallinna maleva pealik Henri Ley usub, et igal inimesel võiks olla elus mingi eesmärk. Üks tema sihte on vabatahtliku töö kaudu areneda ise, aidata areneda teistel noortel ja seeläbi ühiskonda paremaks muuta.

võiks selle ajaga midagi muud teha,” kutsub ta üles inimesi diivanilt tõusma ja midagi ette võtma. „See ei pea alati vabatahtlik tegevus olema, võib ka näiteks sporti teha. Mina leidsin noortega töötamises enda jaoks väljundi.”

Henri on suurepärase näide sellest, kuidas vabatahtlikuna organisatsiooni sees kasvada, areneda ja hilisemaks tööeluks väärtuslikke kogemusi koguda. 2006. aastal alustas ta Noorte Kotkaste juures rühmapealikuna, mis tähendas algselt Liivalaia Gümnaasiumi paarikümnele koolinoorele ürituste, koolituste, matkade ja õppepäevade korraldamist.

Sealt saadud kogemused ja tubli töö viisid aga omakorda selleni, et 2007. aastal sai temast maleva juhatuse liige ja Noorte Kotkaste maleva pealiku abi. Tubli vabatahtlikuna jäi ta peagi teistelegi silma ning järgnes uus tõus ameti-

„Palju on neid, kes pärast tavapärasest tööpäeva lähevad koju, viskavad diivanile, joovad kaks õlut, vahivad telekat ja lasevadki elul nii mööduda. Samas

Et füüsis saadavatele teoreetilistele teadmistele alla ei jääks, harjutavad noorkotkad erinevate matkade, õppepäevade, laagrite ja võistluste raames näiteks looduses orienteerumist, õhk- ja sportpüssiga laskmist, käivad sukeldumas, langevarjuhüppeid tegemas, purilennukiga sõitmas või Mini-Ernal rammu, vastupidavust, tarkusi ja oskusi proovile panemas. Kõigi nende tegevustega on otseselt või kaudselt seotud ka Henri, keda erinevad ametid Noorte Kotkaste juures on tublisti arenanud.

redelil - 2011. aasta algusest on Henri Noorte Kotkaste Tallinna maleva pealik.

Ta on suur Noorte Kotkaste fänn ja peab seda väga oluliseks organisatsiooniks, kus noortele antakse ülevaade riigikaitsest, Eesti ajaloost, põhiseadusest, esmaabi andmisest ja paljust muust. Lisaks tutvutakse kodumaa loodusega ja õpitakse seal toime tulema.

Et füüsis saadavatele teoreetilistele teadmistele alla ei jääks, harjutavad noorkotkad erinevate matkade, õppepäevade, laagrite ja võistluste raames näiteks looduses orienteerumist, õhk- ja sportpüssiga laskmist, käivad sukeldumas, langevarjuhüppeid tegemas, purilennukiga sõitmas või Mini-Ernal rammu, vastupidavust, tarkusi ja oskusi proovile panemas. Kõigi nende tegevustega on otseselt või kaudselt seotud ka Henri, keda erinevad ametid Noorte Kotkaste juures on tublisti arenanud.

„Lisaks juhtimisoskusele on vabatahtlikuks olemine õpetanud mulle meeskonnatööd - kuidas panna meeskonda kokku, kuidas üritusi korraldada ja eesmärgi seada. Tulevikus annab see mu karjäärile kindlasti juurde,” on Henri veendunud. Ka probleemide ja kitsaskohtade lahendamine on üks neist oskustest, milles juhitöö on teda karastanud.

„Kõige olulisem on probleemide korraldada asju mitte südamesse võtta. Kui seda liialt teha, siis lõpuks kahjustad tegelikult ennast,” sõnab ta enda kogemusest.

Ta usub, et inimene ei peaks olema aktiivne ja teotaheline ainult selleks, et saada isiklikku kasu, vaid see on hädavajalik ka ühiskonna seisukohast vaadates. Kui inimesi innustada, neile piisavalt vabadust ja otsustusõigust anda, neid tunnustada, koolitada ja toeks olla, on võimalik ühiskonna jaoks palju kasulikku ära teha.

Henri Ley (26)

- Töötab kaitseväes nooremleitnandina
- Vabatahtliku tegevusega alustas juba 1999. aastal Kuressaare Gümnaasiumi õpilasesinduse liikmena, seal edasi on olnud Kuressaare Linna Noortevolikogu liige. Alates 2006. aastast tegeleb vabatahtlikuna Noorte Kotkaste Tallinna maleva juures, 2011. aastast on Tallinna maleva pealik.
- Lõpetanud Tallinna Ülikooli riigiteaduste eriala, õpib Tallinna Tehnikaülikoolis magistrantuuris haldusjuhtimist

33

Kust alustada?

Kõigepealt on vaja selgusele jõuda, mida sa teha tahad. Kui otsustad vabatahtliku töö kasuks, tasub hakata väljundit otsima, Interneti abiga on see väga lihtne. Organisatsioonid ukse taha kedagi ei jätta. Oluline on, et oleksid pühendunud.

Henri Ley

Miks teha vabatahtlikku tööd?

Et demokraatiat hoida, selleks on vabatahtlikke vaja, samuti kodanikeühendusi. On vaja, et inimesed oleksid aktiivsed nii ühiskonna ja riigi kui ka endi jaoks. Mida rohkem on vabatahtlikkust, seda elujõulisem on ühiskond ja mõtleavamad inimesed. Kui kõike tehakse käsu korras, siis järelikult ei mõelda. Kui sa ei sobi või ei soovi näiteks hakata noorkotkaste rühmapealikuks, võib alati toetajaliikmeks astuda.

Henri Ley

Seetõttu püüabki Henri demokraatliku juhtimisega noori innustada. Ta jagab ülesandeid ja annab kõigile piisavalt vastutust, kuulab ära teiste seisukohad ja ootab arvamust, arvestab ja tunnustab neid.

„Koostöö on minu jaoks väga oluline. Kui juht pole koostöövõimeline, jääb ta varsti üksi iseennast juhtima. Eriti oluline on koostöö just vabatahtlikus organisatsioonis, kus tuleb lasta inimestel oma asja ajada,“ selgitab ta.

Nii saavadki noorkotkad piisavalt vabadust ja võimalust

iseseisvalt töötada, esitades rühmajuhtidele ettepanekuid, milliseid koolitusi ja üritusi korraldada või mida koonduste käigus juurde õppida. Selle juures on oluline noori ka tunnustada - Noortel Kotkastel on oma teeneteristid, samuti tänukirjad ja tunnustusüritused. Kõik see koos meeskonnatundega on Henri sõnul kindlasti aspektid, mis noorkotkaid organisatsiooni juures hoiavad.

„Eks palju sõltub ka karismaatilistest noortejuhtidest. Nad peavad olema tugevad isiksused, teadma mida tahavad noortega teha ja kuhu jõuda. Neil peab olema kindel siht,“ sõnab Henri ja lükkab kiirelt kohe ka ümber väite, et noortele riigikaitsega seotud teemad kõige muu põneva kõrval enam huvi ei paku.

34

Organisatsioon

Noored Kotkad

Toompea 8, 10142 Tallinn
Tel: 717 9134
E-post: nk@kaitseliit.ee
www.nooredkotkad.ee

Noored Kotkad on Kaitseliidu skautlik eriorganisatsioon, mis asutati 1930. aastal ja kuhu kuulub hetkel ligi 3400 inimest. Organisatsiooni eesmärk on isamaalises vaimus kasvatada noori vaimselt ja kehaliselt terveteks Eesti kodanikeks. Selleks korraldatakse erinevaid võistlusi (suusatamine, orien-

teerumine jm), erilaagreid (langevarjuhüpe, sukeldumine, purilend), osaletakse võidupüha paraadil, Mini-Erna retkel jm. Üritused on noortele tasuta. Kõiki neid tegevusi organiseerivad ja koordineerivad organisatsiooni sees vabatahtlikud noortejuhid, kelle tegevust toetavad palgalised Kaitseliidu noorteinstruktorid ja peavanem.

Noorkotkaks võib saada igaüks, kes on 8-18-aastane ja elab alaliselt Eestis. Täiskasvanutel on võimalus osaleda organisatsioonis vabatahtlikuna, hakata juhiks või toetajaliikmeks.

Asko Talu: Kellele on palju antud, sellelt on ka palju küsitud

Mentor Asko Talu on seda meelt, et pealehakkamist ja teadmisi tuleb jagada, mistõttu käibki ta ettevõtliku inimesena juba kolmandat aastat organisatsioonis SINA vabatahtlikuna abis.

„Kellele on palju antud, sellelt on ka palju küsitud,“ on Toomas Lumani lause ühelt Pärnu Juhtimiskonverentsilt, mis MTÜ SINA vabatahtlikul Asko Talul pidevalt meeles mõlgub ja teda tegudele ärgitab.

Asko on veendunud, et kui inimene on kaasa saanud aktiivsuse, ettevõtlikkuse ja positiivse ellusuhtumise, tuleb seda jagada. Seda silmas pidades osaleb Asko põhitoos ja SINA tegemiste kõrvalt vabatahtlikuna veel ka AIESECI, EASI, MTÜ R.A.A.A.M ja Erakool Läte töös.

Tema tee vabatahtlikkuse juurde sai alguse 1994. aastal, mil ta alustas tööd Eesti Maadlusliidu juhatuses, peagi ulatas ta abikäe ka Kadrina Keskkooli vilistlaskogule, Eesti Kvaliteediühingule ja mitmele teisele organisatsioonile. MTÜga SINA puutus Asko kokku kolm aastat tagasi, kui oli just maha pannud juhiameti kullerfirmas TNT.

35

Kuidas alustada vabatahtliku tööga?

Kuigi ka SINA noored on hea variant, siis miks mitte alustada kas või oma koolist. Võtta klassi- või koolikaaslased kokku ja teha midagi vajalikku. Hea oleks leida endale ka juhendaja, kas siis mõni lapsevanem, õpetaja või näiteks naabrimees, kes aitaks ja suunaks.

Asko Talu

Asko oli TNTs töötanud kümme aastat ja selle aja jooksul oli ta töö paremaks korraldamiseks kasutanud usaldusväärse ja kogenud mentori abi. Saadud positiivne kogemus, silmanähtavad edusammud ja areng, mis mentorlusele järgnesid, innustasid Askot sedavõrd, et ta leidis peagi, et mentorlus on just see, millega ta tahab edasi tegeleda. 2007. aastal panigi ta mugava juhiameti maha ja asus iseseisvalt mentorina tööle. See samm viis ta peagi kokku noorteorganisatsiooniga SINA, kes mentorit vajab.

„SINA noored kogunevad erinevatest koolidest sooviga viia ellu mingeid sotsiaalseid projekte. Moodustunud noortegruppe juhendavad mentorid,” selgitab Asko. „Aga ka nendel mentoritel on ettevalmistust vaja, et nad oleksid valmis noori toetama. Seega kutsuski SINA juht Kairi Birk mind n-õ mentorite mentoriks.”

Tänaseks on ta nõustanud ja suunanud mentoreid juba kolm aastat. Toimunud on arvukalt koolitusi, kokkusaamisi ja arutelusid. Asko tunnistab, et kõige enam võlub teda noortega töötamise juures nende entusiasm ja tahtmine midagi ära teha.

„Nägemine, millise innuga nad teadmisi käsna kombel endasse imevad ja millise julgusega nad ideid ellu viivad, annab ka palju energiat,” põhjendab ta. Asko sõnul on noored alati kõike proovima, samas vajavad aga ka tuge, et esimeste ebaõnnestumiste korral kohe mitte asju pooleli jätta, vaid edukalt uuesti proovida. „Neid on vaja suunata, et nad ennast lõhki ei kisuks.”

Seda Asko teebki SINAs mentoreid koolitades, kes omakorda juhendavad noori. Peamine, mida Asko ikka ja alati soovib nii mentoritele kui ka kõigile noortele, kes oma eesmärgi tahavad saavutada, on otsida kontakti oma ala spetsialistidega.

„Ärge kartke õppida parimatelt, julgege nendega kontaktid luua. See avab uksi,” on Asko veendunud. „Me kõik oleme lõpuks inimesed, keegi ei ole väiksem või kehvem. Ei tasu pidada kedagi endast kõrgemaks ega teha kedagi enda silmis suuremaks, sest siis muututakse ise väiksemaks ja kontakti on raske luua. Eneseusk on oluline.”

Asko soovib algatuseks koostada nimekirja 5-10 oma ala spetsialisti nimega. Selle nipi õppis ta staarkoolitaja Peep Vainult. Vain kirjutas Asko sõnul üles 20 maailma parima koolitaja ja enesearenguteemaliste raamatute autori nimesid,

võttis endale eesmärgiks nendega kokku saada ja kontakti luua. Täna on Vain oma nimekirjast mitme inimese koolitustel käinud, neid Eestisse koolitust andma kutsunud või aidanud kaasa nende raamatute eesti keelde tõlkimisele. Sarnaselt soovib noortel tegutseda ka Asko.

„Mentorina proovin alati noori innustada ja julgustada. Psühholoog Tõnu Ots on selle kohta öelnud, et innustamine ja julgustamine on ette tänamine,” räägib Asko ja tõdeb, et see ongi tema töö koos kiitmisega ja inimestesse usu süstimisega. Tal on igati hea meel, kui on suutnud sellega noortes eneseusku kasvatada, nii et nad oma ettevõtmistega edukalt hakkama saavad. Olgu selleks siis kas või organisatsiooni SINA abiga korraldatud teatri-, keskkonna- või taaskasutusteemaline projekt.

Lõppude lõpuks juhib igaüks Asko sõnul läbi elu omanimelist MTÜd või OÜd, mistõttu just suunamine ja julgustamine on olulised. Ta usub, et toetus aitab noortel edukalt selle juhtimisega algust teha ja ka edaspidi hakkama saada, olgu siis perekonna loomisel, sõprusringkonnas või tööelus.

Asko Talu (45)

- Lõpetanud Tallinna Tehnikaülikooli mehhaanika inseneri eriala
- Täna töötab mentorina
- Vabatahtlikuna on olnud seotud erinevate organisatsioonidega juba 1994. aastast. On kuulunud vabatahtlikuna erinevate organisatsioonide ja ettevõtete juhatusse ning nõukokku
- Praegu tegutseb vabatahtlikuna järgmiste organisatsioonide juures: Haiba Lastekodu SA, Keila Terviseradade SA, MTÜ Ühendus R.A.A.A.M., Erakool Läte, SA Vaba Lava, AIESEC Eesti

Organisatsioon

MTÜ SINA – Suured Ideed Noorte Algatusel

Rotermanni 8, 10111 Tallinn
Tel: 664 5074
E-post: info@sinanoored.ee
www.sinanoored.ee

SINA on programm, mis toetab noori sotsiaalseid ettevõtjaid. SINA on 2007. aasta kevadel Heateo Sihtasutuse algatusena loodud ning 2009. aastast iseseisvalt tegevust jätkanud organisatsioon, mis aitab koolinoortel (13-19aastased) esimesed suured ideed teoks teha. SINA programmiga liitunud noortele korraldatakse koolitusi, neid juhendavad juhtimiskogemusega mentorid ja jagavad kogemusi juba midagi saavutanud inimesed. Noori aidatakse ideede genereerimisel, projekti kirjutamisel ja edukal elluviimisel.

Vabatahtlikuna saab kaasa lüüa organisatsiooni arengu planeerimisel, õppeürituste korraldamisel ja läbiviimisel või noorteprojektide juhendamisel.

Kadri Laar:

Vabatahtlik töö näitab kasulikku köögipoolt

38

Ettevaatust - vabatahtliku tegevuse kõrvalnähtudeks võivad olla unenägudes ringi jooksvad pommikoerad!

Kadri Laarile meeldib end võimalikult erinevates olukordades proovile panna - vabatahtliku tegevuse käigus on ta sattunud nii kinossaali, iluuisutamise Euroopa meistrivõistlustele kui ka NATO välisministrite mitteametlikule kohtumisele, kus puutus muuhulgas kokku pommikoertega, kes leidsid tee tema unenägudesse.

Magistriõppes tudeeriv Kadri ühekülgse elu sündroomi all küll kindlasti ei kannata ja enda sõnul pole tal kooli kõrvalt põrmugi raske vabatahtlik olla - pigem peab ta seda vaheldusrikkaks eneseharimiseks.

„Kes palju teeb, see palju jõuab,“ nendib Kadri muretult, kui selgitab sügisesi plaane, mis näevad ette nii magistritöö kirjutamist, tegutsemist korporatsioonis kui ka mässamist vabatahtlikuna erinevate projektide juures. „Kui mul liiga palju vaba aega on, muutun laisaks!“

„Kui sa oled korra vabatahtlikuks käinud ja see vaim sul sees on, ei saagi teisti,“ on Kadri veendunud. Ta on juba üsna staažikas vabatahtlik, kes alus-

tas üheksandas klassis ehk umbes kümme aastat tagasi. Kadri tunnistab, et vabatahtlikke projekte valides lähtub ta eelkõige sellest, et need talle huvitavaid kogemusi pakuksid.

„Ma proovin leida situatsioone, kus saaksin ennast arendada ja rohkem pingutada, end proovile panna,“ selgitab Kadri. „Inimesed, keda vabatahtlikena kohatud, on kõik väga tore-dad. Nende suhtumine ei ole: „Oho, ma teen nüüd tasuta tööd!“ Seal on eriline positiivsuse aura, mis on just inimeste tekitatud.“

Eelmisel aastal oli Kadri kaks kuud vabatahtlikuks Eesti Rahva Muuseumis (ERM), mille tegevusvaldkond ühtib ülikoolis õpitava eriala - etnoloogiaga.

„Ega vabatahtlik töö ei pea olema midagi suurejoonelist - tähtis on pigem kogemus, mille saad,“ kinnitab Kadri ja on rahul, et tema praktika ERMis oli vaheldusrikas. ERMi kogemuse puhul hindab Kadri eriti uusi erialaseid tutvusi, mis tekkisid töö käigus.

„Isiklik kontakt on väga oluline,“ on Kadri veendunud. „Kui tahad ise tulevikus midagi erialast korraldada ja kontaktid on juba olemas, tead kohe, kelle poole pöörduda, et abi paluda. Inimesed on väga abivalmid, kui tahad midagi ise algatada.“

Pärast vabatahtliku perioodi lõppu pakuti Kadrile ERMi ühe projekti juures juba palgatööd. Kadri tunnistab, et päris töö leidmine polnud üldse tema eesmärk, aga lihtsalt juhtus nii, et asjad klappisid. Ürituste puhul, mis on jäänud tema eriala valdkonnast väga kaugele, peab Kadri oluliseks organiseerimiskogemuse saamist. ERMis aga on olnud tal võimalus rakendada erialaseid teadmisi ja projektides rohkem isiklikku initsiatiivi üles näidata.

„Vahelduseks oli päris hea tunne, et tean, mida teen,“ naerab Kadri. „Teiste ürituste puhul olen hüpanud vette tundmatus kohas - kui palju ma ikka tean iluuisutamisest või kaitsepoliitikast!“

ERMi tulles soovis Kadri tutvuda just organisatoorse poolega ja ta usub, et asjade köögipoole nägemine on kindlasti kasulik kogemus.

„Isegi, kui ise teeksin midagi teisiti, on kogemused sellest, kuidas eri organisatsioonid probleeme lahendavad, ülimalt väärtuslikud,“ usub Kadri, kelle hinnangul avardab vabatahtlik tegevus meeletult silmaringi.

Kadri Laar (25)

- Vabatahtlik alates 9. klassist
- Õpib Tartu Ülikooli magistrantuuris etnoloogiat, töötab Eesti Rahva Muuseumis
- On olnud vabatahtlik erinevate organisatsioonide juures: MTÜ Tegusad Eesti Noored, Korp! Filiae Patriae, NEFA, Erasmus Student Network in Tartu. Hetkel aktiivselt Domus Dorpatensise juures
- Hobid on fotograafia ja film

39

Mis on vabatahtliku tegevuse juures oluline?

Vabatahtliku tegevuse juures on vaja väga palju avatud meelt. Tuleb olla piisavalt paindlik ja teadvustada endale, et eelkõige tuleb täita sulle määratud ülesandeid. Olen näinud, kuidas inimesed on solvunud, kui nende potentsiaali pole piisavalt kasutatud. Eriti, kui nad on juba oma erialal varem palju saavutanud.

Kõik on suhtumise asi. Kui on antud võimalus, tuleb seda võimalust/kogemust ära kasutada. Iga asi võib olla igav, kui see enesele igavaks mõeldakse. Igast asjast on midagi õppida ja iga kogemust ei saa mõõta rahas.

Kadri Laar

Nii näiteks toob ta välja, et kui ta poleks olnud iluuisutamise EM-il vabatahtlik, oleks ta parimal juhul vaadanud sündmust telerist. Selle asemel oli ta aga hoopis Saku Suurhallis kohal, et infopunktis nõu ja jõuga kõigile küsijatele abiks olla. Kui ta poleks olnud NATO välisministrite mitteametlikul kohtumisel vabatahtlik, oleks ta selle kohta lugenud vaid lehest või näinud ülevaadet uudistest. Kadri loodab, et vabatahtliku tegevuse mentaliteet hakkab levima ka laiemalt ja inimesed ei tee kõike ainult raha pärast. Ta tunnistab, et

40 teda vabatahtlik tegevus nime pärast ei tõmba, pigem on olulisem just kontekst tema enda jaoks. Iga kord on tegemist uue väljakutsega. Kadri uusim väljakutse on osaleda konverentsi TEDxTartu korraldamises sel sügisel.

„Seekord olen projektiga seotud algusest lõpuni ja vastutust on palju rohkem kui vaid paariks päevaks ürituse toimumise ajal kohal käies – eks ole huvitav näha, milliseks see kogemus kujuneb.”

Organisatsioon

Eesti Rahva Muuseum

Veski 32, 51014 Tartu
Tel: 735 0400
E-post: erm@erm.ee
www.erm.ee

Eesti Rahva Muuseum (ERM) on etnoloogilise suunaga kultuuriloomuuseum, mille eesmärk on kajastada igapäeva elu, kultuuri kui elamise viisi ja laadi, arvestades selle ajalist, ruumilist ja sotsiaalset mitmekesisust. ERM on Eesti üks põhilisi etnoloogia-keskusi nii uurimistöö kui ka õpetamise alal.

ERM ootab alati kaasa lööma aktiivseid inimesi, kes tahavad muuseumi

eesmärkide saavutamisele kaasa aidata ja samas ise õppida tegutsemise kaudu. Vabatahtlikuna saab kaasa aidata järgmistes valdkondades:

- Sündmuste ja näituste juures abistamine
- Informatsiooni levitamine ERMi kohta
- Heakorratööd (Raadil, arhiivides)
- Tööd andmetega (ESTERisse ja esemete kataloogimisel, litereerimisel, meediamonitoring, Wikipedia täiendamine)
- oma erialaga seonduvalt (otsime tööke, fotograafe, veebige tegelejaid jt)

Taavi Raidma: Kuidas kinkida sõbrale sünnipäevaks kits, kana või eesel?

41 Pärast vabatahtlikku tööd Aafrikas ei ole Taavi Raidmal enam palju peamurdmist, mida sõpradele sünnipäevaks või perele jõuludeks kinkida. Ta teab, et hästi sobib näiteks kits, kana või eesel.

Kõnealused kitsed ja kanad pole välja mõeldud, kuid – tõsi küll – nad ei asu Eestis, vaid hoopis Aafrikas, nad kuuluvad kategooriasse eetilised kingitused ja neid vahendab sealsele vaestele MTÜ Mondo, mille eesmärk on abistada külased Ghanas, Keenias, Ugandas ja Afganistanis. Kinkija maksab kinni looma (kana – 4 eurot; kits – 20 eurot; eesel – 130 eurot), mis võib aidata ühel väga vaesel Ghana perel saada parema elujärje peale ning vastutasuks saab kinkija kaardi, mis kinnitab, et tema nimel on ühte külasse viidud kits.

„Ma ise olen kinkinud kolm kitse ja hunniku kanasid,“ tunnistab Taavi. „Selle asemel, et kinkida jõuludeks järjekordne tass või pildialbum, võiks valida hoopis midagi põnevamat ja kasulikku. See on väga tore kingitus.“

Selliste projektide puhul on väga oluline, et kohalik partner oleks usaldusväärne ja tõesti tahaks kogukonda aidata. Taavi on kindel, et Mondole annetatud raha läheb Aafrika külade eluolu parandamiseks, kuna kohalikud koos-

tööpartnerid on usaldusväärsed, Mondo üks juhtfigure ning asutajaid aga on Taavi onu, riigikogu liige Mati Raidma. Pealegi käis Taavi 2009. aasta sügisel ühes neist küladest vabatahtlikuks ja õppis kohalikke partnereid paremini tundma. Ta on kindel, et iga eetilisse kingitusse investeeritud sent läheb asja ette.

Selleks, et aafriklaste aidata, ei pea just kinkima kitse, panustada võib ka muudmoodi. Näiteks võib hakata mõnele lapsele sponsoriks ja maksta kinni kulud, mis seotud tema koolitamisega. Tänu eestlastele sai tänavu Keenias kooliteed jätkata 40 last ning Ghanas isegi 130. Lisaks sellele on paljud kohalikud naised 2009. aastast saanud umbes 20 euro suuruseid mikrolaene, mis aitavad neil alustada oma ettevõttega või innustavad muul moel pere elukvaliteeti parandama.

„Meie tegevus mõjutab inimeste elu väga-väga suurelt,“ on Taavi veendunud. Ta toob näiteks, et kui Euroopas ei pruugi 6 euroga suurt midagi ära teha, siis Aafrikas võib see summa sõna otseses mõttes muuta perekonna elu.

Taavi ise muutis Aafrikas vabatahtlikuks olles ilmselt päris mitme pere elu. Lisaks sellele, et ta oli mikrolaenude süsteemi väljatöötamise juures, aitas ta koguda raha, et umbes 50 kohalikku last saaksid endale korralikud sandaalid, millega koolis käia, ning panustas sellesse, et kohalikud noored õpiksid ka arvutit tundma. Ghanas on 11. klassi programmis arvuti baaskoolitus kohustuslik.

„Küsisime ühes klassis, kui paljud on üldse kunagi arvutit näinud. Sajast lapsest tõstis käe seitse,“ põhjendab Taavi, miks MTÜ Mondo hakkas otsima ka võimalusi, kuidas parandada küla arvutiparki, et lapsed ei peaks vajalikkudeks eksamit sooritama ainult värviliste piltidega õpikute abil. „Reaalse arvutikoolituse läbimine on üks asi, mis aitaks päriselt uue oskuse kaudu inimese maailma muuta. Kogumegi raha selleks, et kõik soovijad saaksid koolituse läbida.“

Kuigi tema vabatahtlikuperioodist Aafrikas on juba möödas mitu aastat, on kauge maailmajagu Taavile südamesse kasvanud ja ta usub, et iga eestlane saab aidata sealsete inimeste elu paremaks muuta. Olgu selleks kas või midagi nii väikest nagu kits või võimalus aasta jagu koolis käia.

Mullu kevadel käis Taavi ise uuesti vaatamas, kuidas elu „tema külas“ edeneb. Ta mõnab, et inimesed mäletasid teda ning nende nägudest oli näha, kuidas nad on Taavile ning Mondole tänulikud. Isegi nii tänulikud, et olukorras,

Miks olla vabatahtlik?

See ehk kõlab klišeena, aga vabatahtlikuks olemine annab elule lisamõtte, sädeme. Vabatahtlikuks olemine aitab murda rutiini, kus töötame rütmis, et saaks süüa ja magada, et seejärel uuesti tööle minna. Iga selline kogemus muudab inimest, selle kaudu õpib iseennast ja maailma paremini analüüsima.

Taavi Raidma

kus inimesed on vaesed ja söögikraami napib, hakkasid kohalikud Taavile kingituseks kanu tooma.

„Mul oli natuke imelik, kui inimesed tulid, kanad jalgupidi pihus,“ tunnistab Taavi tagasihoidlikult, et ta ei teadnud päris hästi, kuidas selles olukorras käituda. „Vanemad naised lubasid kanad ära küpsetada, kui nad naiseks võtan.“

Naist Taavi sellest Aafrika külast kaasa ei toonud, aga kanadest valminud praad sai väga hea.

Taavi Raidma (26)

On lõpetanud Ameerika Ühendriikides Wheatoni kolledži ning omandanud magistrikraadi Suurbritannias Londoni majanduskoolis. Ta on töötanud äri- ja turunduskonsultandina, teinud uurimustööd maapiirkondade finantsvahendussüsteemide vallas Lõuna-Aafrika Vabariigis ning on United World College's Eesti Rahvuskomitee esimees. Hetkel juhib ta Suurbritannias tehnoloogiauringutele keskendunud *start-up* ettevõtet CROWDIPR.

Vabatahtlikuna on Taavi käinud MTÜ Mondo kaudu Ghanas ning tegutseb organisatsioonis tänaseni. Tema kaasabil on arendatud algatust Muuda Maailma, mille eesmärk on innustada eestlasi MTÜ Mondo vahendusel panustama sellesse, et haridus oleks Aafrika küladest paremini kättesaadav ja seal kasvavatel lastel tekiks paremad tulevikuväljavaated.

Organisatsioon

MTÜ Mondo
Telliskivi 60A, 10412 Tallinn
Tel: 677 5445
E-post: mondo@mondo.org.ee
www.mondo.org.ee

MTÜ Mondo on Eesti esimene põhikirjaliselt arengukoostöö ja maailmaharidusega tegelev organisatsioon, mis asutati 2007. aastal. Organisatsioon töötab hetkel kolmes Aafrika riigis - Ghanas, Keenias ja Ugandas - ning Afganistanis. Keskendutakse kõige haavatavamas olukorras olevatele inimestele - leskede, orbudele ja erivajadustega noortele.

Toetusprogramm „Kingitus lähedasele - abi kaugele“ pakub Eesti

inimestele võimalust toetada konkreetse lapse haridusteed (sponsorlus) või annetada kohaliku kogukonna majanduslikuks toimetulekuks (eetilised kingitused). Ghanas, Keenias ja Afganistanis toetatakse laste haridust lasteaiast gümnaasiumini, pakutakse koolitusi, mikrolaene, koduloomi ja muid toetusi. Kokku on MTÜ Mondo vahendusel annetanud eestlased laste haridusele ja naiste toimetulekule Aafrikas üle 14 000 euro.

Mondo ootab vabatahtlikeks energilisi inimesi, kes saavad aidata korjanduste organiseerimisel. Vabatahtlikud hoiavad inimestega ühendust, selgitades Mondo eesmärgi ja tegevusi ning hoides suhteid annetajatega.

Sirli Lend:

Suur ind ja väike reaalsustaju võivad muuta maailma

44

Viis aastat tagasi asutas Sirli Lend koos sõpradega MTÜ Noorteklubi Esik, eesmärgiga edendada kristlikku noorsootööd Sakus. Õnneks oli neil ohtralt motivatsiooni ja indu, tunduvalt vähem aga reaalsustaju.

Täna on Sirli 25-aastane, vastutab Noorteklubi Esik raamatupidamine eest, toimetab kristlikku noorteajakirja ning laulab misjonikooris. Seda kõike muidugi vabatahtlikuna.

„Alguses ma ei mõelnudki, et tegelen vabatahtliku tegevusega. Tahtsin lihtsalt

midagi teha. Ei teadnud, kuhu see kõik välja viib,“ meenutab Sirli kuue aasta tagust aega, kui Kohila ja Tallinna noortest koosnev seltskond oli Saku kiriku juures juba mitu aastat noortegrupina koos käinud ja neil tekkis soov oma tegevusse ka kohalikke noori kaasata. Nii otsustatigi luua MTÜ Noorteklubi Esik.

MTÜ loomiseks on vaja aga täita erinevaid dokumente. Milliseid täpsemalt, seda noored ei teadnud. Sirli leppis sõbrannaga õhtuse kohtumise kokku, et koos paberid korda ajada.

„Kokku saades olime mõlemad rõõmsad ja tegutsemistahet täis ning hakkasime uurima, mida on tarvis teha,“ meenutab Sirli. „Helistasime ühele tuttavale ja küsisime, kuidas alustada. Saime vastuse, et alguses kirjutage põhikiri valmis. Selle peale vaatasime küsivalt üksteisele otsa: „Mis asi see põhikiri veel on?!““

MTÜ siiski loodi ja Sirli arvates on nende kogemus hea näide sellest, kuidas saab väga edukalt teha suuri ja vingeid noorteüritusi ka siis, kui alustades ei teata midagi paberimajandusest ega asjaajamisest.

Alguses korraldas noorteklubi kord kuus ühe suurema ürituse, kus umbes sada inimest käis bändi, meelelahutustetteastet ja tõsisematel teemadel kõnelejat kuulamas. Nüüd on klubi tegevus laienenud, kogunetakse sagedamini väiksemates gruppides, pakkudes noortele ka sotsiaalset tuge ning üritusi teistele sihtgruppidele, näiteks vähekindlustatud peredele ja lastele.

„Mõned vanemad inimesed olid alguses manitsevad, kas saame ikka sellise suure ja kuluka ürituse korraldamisega hakkama. Me ei mõelnud noortena üldse sellistele probleemidele,“ meenutab Sirli.

Nüüd on Sirli Esiku tööst natuke taandunud ja tema ülesandeks on jäänud veel ainult raamatupidamine. Tal endal on uued väljakutsed - ta teeb tutvust meedia köögipoolega. Just tänu noorteklubist saadud kogemuste pagasile julges ta vastu võtta 2010. aasta augustis tehtud pakkumise hakata toimetama kristlikku noorteajakirja. Tõsi, kui ajakirja peatoimetaja Sirlile helistas, küsis tüdruk esmalt üllatunult, kas helistaja valis ikka õige numbri.

„Varem arvasin, et ma pole selline inimene, kes üldse võiks ajakirjanik olla, aga pakutud koordinaatori-toimetaja roll tundus täpselt minu teema,“ naerab Sirli. Nüüd läheb ta aastaks Soome kristliku ajakirja toimetusse meediavaldkonnast uusi teadmisi ammutama. Sellist asjade käiku ei osanud ta ette ennustada.

„Kui midagi teed, tekivad võimalused iseenesest,“ lisab Sirli, kellel lisaks uutele võimalustele paistab iseenesest juurde tekkivat ka aega, sest korraga omandada magistrikraadi, toimetada ajakirja ning korraldada noorteklubis üritusi ei jõua just igaüks.

„Kui selliseid kohustusi endale võtta, siis kuidagi imelikul kombel ei jää aega vähemaks. See annab nii palju positiivset energiat,“ selgitab Sirli, kuidas ta kõike jõuab. Lisaks ei tähenda vabatahtlikkus ju ainult andmist, vaid ka saamist.

„Hea on kuulda, kui mõne noore elu on meie korraldatud üritused muutnud,“ toob Sirli välja ühe motivatsiooniallika. Lisaks on ta aastatega saanud väga suure praktilise kogemuse.

Sirli Lend (25)

- Vabatahtlik juba vähemalt viimased kuus aastat
- Pooleli magistriõpingud Tartu Ülikoolis geograafia erialal
- Sel sügisel sõitis aastaks tööle Soome kristliku ajakirja juurde, et õppida nende kogemustest
- On tegelenud laulmisega

45

Kuidas alustada vabatahtliku tööga?

Mõttele välja, mis teema sind huvitab. Leia keegi, kes sarnaselt mõtleb ja kaasa tuleb. Üksinda võib olla päris raske ja tekkida tahtmine käega lüüa.

Kui sa ei tea, mida teha tahad, hakka lihtsalt tegema ja selle käigus õpid enda kohta palju ning tekivad uued võimalused.

Vabatahtlikuks sobivad kõik erinevate omaduste ja annetega inimesed. Võid kindel olla, et vabatahtlik tegevus muudab su elu huvitavas ja ootamatus suunas.

Sirli Lend

„Ilmselt on minu tahe tegutseda vabatahtlikuna seotud sellega, et olen kristlane. Lihtsalt tunnen, et tahan aidata, kui näen, et on nõrgemaid või neid, kes abi vajavad,” põhjendab Sirli. Samas leiab ta, et vabatahtlik tegevus on eelkõige sobilik noortele – pere ja täiskohaga töö kõrvalt on tunduvalt keerulisem seda aega leida.

Sirli arvates on vabatahtlik parim töötaja, kuna raha ta oma tegevuse eest ei saa. „Ta peab tõeliselt põlema, et viitsiks seda teha ilma igasuguse tasuta,” selgitab Sirli, et seetõttu kõik, kellel

tõelist tahtmist pole, ei hakkagi tegutsema või vajuvad ära. Sirli on kindel, et mingil määral jääb ka tema tulevik vabatahtliku tegevusega seotuks. „Kes sellega tegelema hakkavad, neil tekib harjumus või sõltuvus. Ei saa enam ilma, ei oskagi niisama tegevuseta olla.”

46

Organisatsioon

Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku Misjonikeskus

Tehnika 115, 10139 Tallinn
Tel: 646 4760
E-post: mk@eelk.ee
www.misjonikeskus.ee

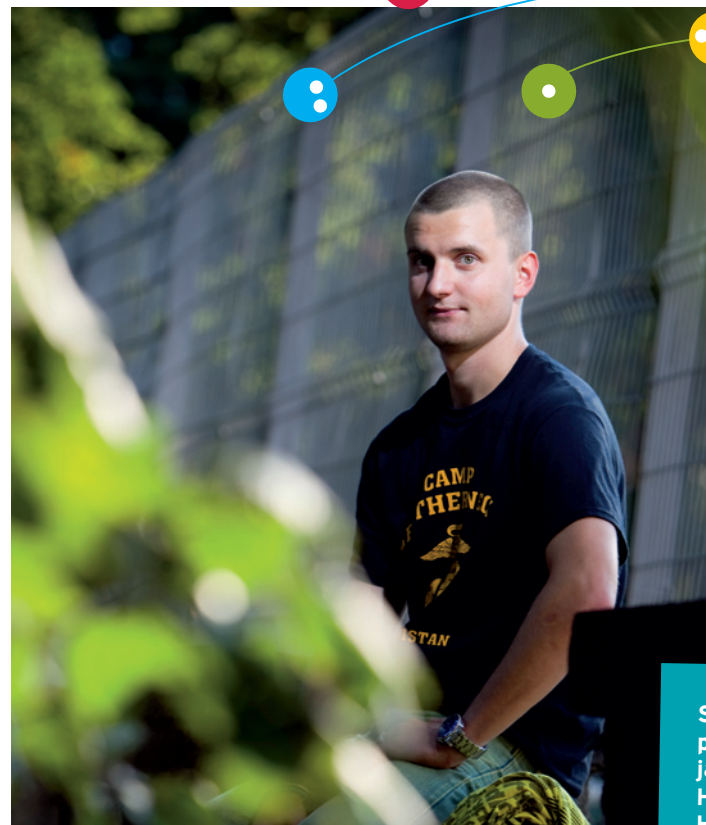
EELK Misjonikeskus on rajatud 1997. aastal, et edendada Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku misjonitööd.

Keskus pakub teavet, oskusi ja tuge kristlikuks eluks. Põhitegevuse võib jagada kolmeks suureks valdkonnaks: kuulutamine, koolitamine ja läkitamine.

Igal aastal korraldab Misjonikeskus koolitusi, kontserte, laagreid, mille korraldusel on abiks olnud sadu vabatahtlikke.

Regulaarseteks tegevusteks on 45 lauljaga misjonikoor, noorteajakiri Pluss, koguduste rajamine, misjonisekretärid EELK kogudustes üle riigi. Igal suvel peetakse Nelja Tuule ristirännakut.

Kogu keskuse töö saab reaalselt teoks tänu vabatahtlike panusele, kuna misjonitöö sõnum kandub kõige paremini edasi inimeselt-inimesele.

Hergo Tasuja: Vabatahtlikkus aitab kodukanti paremaks muuta

Seda, et heategudeks ei pea minema mitme maa ja mere taha, teab hästi Hergo Tasuja, aktiivne Hiiumaa noor, kelle juttu kuulates tundub, nagu aitaks ta Eesti elu paremaks muuta vähemalt 26 tundi ööpäevas.

Kui Hergo tegemisi kuidagi kokku võtta, siis on ta Emmaste põhikooli ajaloo- ja inglise keele õpetaja, Hiiumaa Noortekogu esimees, noortelehe Glasuur peatoimetaja, Noorte Kotkaste kohaliku malevkonna pealik, Tubala Küla Seltsi juhatuse liige ning lisaks sellele kõigele veel ka aktiivne kodanik, kes kultuuri- ja hariduskomisjonis Pühalepa valla tegemistel silma peal hoiab.

Hergo on inimene, kellele meeldib käed külge lüüa seal, kus abi vajatakse – nii näiteks võib tema tegevuste hulka lisada veel algklasside poistele pallimängutrenni andmise ja põhikooli trupiga tantsupeol osalemise. Lisaks lööb ta aktiivselt kaasa külaseltside katusorganisatsioonis Kodukant.

„Hiiumaa on selline väike koht – kui oled aktiivne, haaratakse igale poole kaasa. Alguses võeti mind Kodukandis noorte esindajana kampa, sealt tekkisid kontaktid ja nii see arenes,” arutleb Hergo, kes on ise suur kodukandi fänn ja kutsub ka teisi noori üles jääma kodumaale – just siin on eneseteostuseks väga head võimalused.

47

Kuidas saada tõeliseks vabatahtlikuks?

Esimene kord on hästi raske. Kui üks kord teha, siis selgub, et polnudki nii raske aidata ja kaasa lüüa. Siis vaatad, et läheks veel. Kui korra teed, on tunne ja emotsioon võimas. Oled milleski suuremas osaline ja saanud millegi õnnestumisele kaasa aidata, oled teistes tekitanud positiivse tunde.

Lisaks saad kasulikke kontakte ja häid tuttavaid. Tekivad sellised inimesed kõrvale, kelle peale sa võid alati kindel olla. Näiteks olin lastefestivalil maskott ja õhtul selgus, et järgmiseks päevaks on teist inimest veel tarvis. Saatsin noortekogu meililisti õhtul abipalvega kirja. 20 minuti pärast sain positiivse vastuse ja oligi olemas kaaslane, kellega 12 tundi maskotikostüümides higistada ja lubada lastel enda otsas turnida.

Hergo Tasuja

Hiiumaalt pärit Hergo teab, millest räägib, kuna sarnaselt teiste noortega on tema oma kodukandist eemal käinud ja ka muud elu näinud. Pärast põhikooli lõppu ihkas Hergo hing suurele maale ning mandriil lõpetas ta Noarootsi gümnaasiumi, sai Tallinna Ülikoolist õpetajapaberid, käis ära sõjaväes. Et seejärel mõista, kuidas linnaelu kiire tempo ja vabadust piirav õhustik ei ole talle. Selle asemel, et minna sarnaselt teiste noortega välismaale õppima, kolis ta hoopis tagasi Hiiu- maale.

„Kuhu te, noored, tormate? Tegusid tuleks teha ikka oma kodukohas,“ on Hergo veendunud.

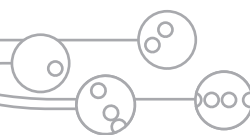
Hiiumaal võeti Hergot kohe hästi vastu - ta kutsuti MTÜ Ankur üldkoosolekule, valiti juhatusse ning paar nädalat hiljem oli ta juba organisatsiooni esimees.

„Kaitseliiduga läks umbes samamoodi. Läksin kooliõpilastega laagrisse kaasa, seal vaadati, et aktiivne meesterahvas, kutsuti järgmine kord ka,“ selgitab Hergo, kes järgmises laagris pidas juba laagriülema ametit. Sealt omakorda läks ta sujuvalt Hiiumaa noorkotkaid juhtima.

„Väiksena olin skaut ja noorkotkas, laagrites käia ja reisida oli väga põnev,“ meenutab Hergo, kuidas sündis otsus hakata juhtima Hiiumaa noorkotkaid. „Kuna mul hetkel lapsi pole, võin oma aega planeerida nii, et saan midagi tagasi anda. Teen kõike seda, et ka praegustel noortel oleks võimalik oma aega sama toredasti sisustada.“

Lisaks vabatahtlikule tegevusele ja põhitööle on tal aega veel ülegi, nii hoiab ta end aktiivselt kursis vallavolikogu tööga ja annab märku, kui midagi ei meeldi.

„Tahan, et arvestataks rohkem külaelanikega, kohalike seltsidega, seltsingutega,“ ütleb Hergo, „pole ju nii raske käia kohapeal inimestega asju arutamas ning nende nõu küsimas.“

Hergo Tasuja (25)

- Vabatahtlik viimased paar aastat
- Töötab Emmaste põhikoolis ajalo- ja inglise keele õpetajana
- Lõpetanud Hiiumaa Ametikooli ja Tallinna Ülikooli, praegu õpib TLÜ Haapsalu Kolledžis

Külaseltsiga, mille juhatusse Hergo kuulub, korraldasid nad „Teeme ära!“ kampaania raames talgud, kus tegid küla kaunimaks: koristasid, riisusid ja raiusid võsa. Talgusupi söömise ajal võeti nõuks jaanipäevaks Tubala külla kiik ehitada.

„Hakkasime järjest ette võtma tegemisi, mida kiige juures oli tarvis lahendada,“ meenutab Hergo, kuidas kiik püsti sai. Üks külamees pakkus oma metsast puid; teine pakkus, et toob traktoriga puud välja; kolmas pakkus järgmist vajalikku asja ja nooremad võtsid ehitamise enda peale.

Jaanipäevaheelsetel õhtutel käis ehitusel kiire kopsimine hiliste õhtutundideni, aga jaanituleks sai kiik kenasti valmis. Tõsi, mitte kõik Hergo sõbrad ei mõista, miks ta seda kõike teeb.

„Mida sa tõmbled? Miks sa raiskad oma aega?“ kommenteerivad mõned sõbrad, kui nädalavahetuseplaane tehes selgub, et Hergo on jälle kusagil laagris või koolitustel. Hergo enda jaoks ei tundu tema tegevus küll mõtetu tõmblemisena.

„Vabatahtlik tegevus on mulle andnud hea enesetunde. Seda on raske sõnadesse panna,“ üritab ta oma tundeid lahti seletada. „Samuti olen nende organisatsioonide kaudu uusi sõpru ja tuttavaid saanud.“

Organisatsioon

Eesti Külaliikumine Kodukant

Sirge 2, 10618 Tallinn
Tel: 646 6636
E-post: kodukant@kodukant.ee
www.kodukant.ee

Eesti Külaliikumine Kodukant on mitmetulundusühendus, kes seisab oma liikmetega maaelu väärtuste edasikandmise eest, säilitab ja tugevdab kogukondi, soodustab koostööd erinevate valdkondade vahel ning toetub motole „Kogu Eesti peab elama!“.

Kodukandis on võimalik vabatahtlikuna kaasa lüüa igal tasandil. See, kui inimesed oma kogukondades tegut-

sevad ja arendavad külaelu ilma otsest kasu saamata, on meie organisatsiooni jaoks väärtus omaette. Kodukandi suursündmustel - maapäev ja Küla- vanemate Suvekool - on vabatahtlikud alati nõu ja jõuga abiks.

Jõudsasti on suurenenas ka Kodukandi noorteaktiiv, kuhu kuuluvad noored on kaasatud otsustusprotsessidesse ja projektide korraldusse - noortelt noortele.

Liikumise Kodukant eesmärk on vabatahtliku tegevuse edendamine Eesti maapiirkondades, väärtustades ja arendades külaelu ja rahvakultuuri.

Olari Oja ja Linda Luhaäär:

Eestlane võiks õppida abi küsima

Üks suuremaid vabatahtlike kaasajaid Eestis on viimasel ajal olnud Sihtasutus Tallinn 2011. Neile on kultuuriaasta läbiviimise juurde tulnud appi enam kui 1200 vabatahtlikku.

Ühed neist, kes kergejõustiku EMI korraldamisele vabatahtlikult õla alla panid, on Olari Oja ja Linda Luhaäär. Kuigi mõlemad on olnud abiks ka teiste kultuuriaasta sündmuste korraldamisel, on just juunioride EM neile erilisel meelde jäänud - see võimaldas neil näha tõeliselt suure ja rahvusvahelise sündmuse köögipoolt ja omandada uusi oskusi.

„Töö oli pingeline ja tõi minus välja parimad iseloomuomadused,” tunnistab Olari, kui EMI ajale tagasi vaatab. „Nautisin pinget ja hetki, kui kõik sujub. Mulle meeldis olla hammasrattake süsteemis, mis töötas ühise eesmärgi nimel.”

Olari ülesandeks oli olla võistluse perioodil hotellide infolaudade koordinaator ehk ta vastutas selle eest, et infolaudades oleks võistlejate jaoks kogu aeg olemas värskem informatsioon ja et nad saaksid kõigile küsimustele kiirelt vastuse.

Linda ülesandeks oli võistluse ajal olla Slovakkia meeskonna atašee ehk ta võttis sportlased ja nende saatjad vastu, juhatas hotelli, aitas ning abistas tekinud küsimustes, jälgis nende võistlusi, abistas võistlusareenil, kui sportlastel meditsiinilist abi vaja läks, tutvustas neile Tallinna ja Eestit ning saatis võistluste lõpul ka ära.

„Eks see oli töö nagu töö ikka. Oluline oli lihtsalt võtta seda loominguliselt,” jäi Linda saadud kogemusega väga rahule. „Saime ise valida, kuidas neile linna

Olari Oja (24)

- Lõpetamas Tallinna Ülikooli filosoofia eriala
- Alates 2011. aastast SA Tallinn 2011 vabatahtlike meeskonna juht
- Hobideks muusika tegemine, kitarrimäng, laulmine

Linda Luhaäär (53)

- Harju Maakohtu rahvakohtunik
- Alates 2010. aastast SA Tallinn 2011 vabatahtlik
- Hobideks reisimine, aiandus, kokandus, jalgrattasõit ja käimine. Parim sõber on hea raamat

tutvustame, mida näitame. Samuti tuli arvestada erinevas vanuses inimeste huvidega, meeskondade juhid olid ju vanemad inimesed, osalejad noored.”

Linda kiidab väga organisatooreid, kes lisaks koolitamisele varustasid vabatahtlike vajalike materjalidega, kus oli olemas kõik alates sõnastikust kuni päevakavani välja. Ikka selleks, et vabatahtlikud saaksid oma tööd paremini teha.

Lisaks juunioride EMile on Olari ja Linda osalenud teisteski kultuuripealinna tegemistes, näiteks on nad pakkunud oma abikätt Muuseumiööl, Tallinna merepäevade ja Vabaduse Laulu läbiviimisel.

„Igapäevaste tegemiste kõrvalt jääb mul *power*’it üle, nii et miks mitte siis aidata. Kui ei ole rikas ja ei saa raha anda, saab anda oma aega ja panustada eesmärgi jõudu,” selgitab Linda, miks ta 2010. aasta lõpul otsustas Tallinn 2011 vabatahtlike armeeaga ühineda.

„Vabatahtlikuks olemine kultuuripealinna tegemistes on väga hea hüppelaud edasises tööelus,” on Olari veendunud. „Need projektid, ettevõtmised ja saadavad kogemused võivad kindlasti kasuks tulla. Samuti annab see võimaluse proovida ja näha, kuidas ise asjadega hakkama saada. See on võimalus laiemas plaanis ära tunda, kas see valdkond ja töö on üldse sinu jaoks.”

Nii Linda kui ka Olari meelest ühendab kõiki vabatahtlikke üks omadus - see on avatud olek ja säravad silmad. Linda on siiski üsna veendunud, et tahtmine olla vabatahtlik peab tulema igapäevaste enda seest ja veenmisega inimesi kaasa meelitada ei õnnestu.

Kust pihta hakata?

Põhiline on alustamise juures anda endast organisatsioonile võimalikult hea kirjeldus - mis sulle huvi pakub, mida sooviksid teha jne. Organisatsioon teab siis, milline inimene sa oled, kuhu sa võiksid sobida või kuhu võiksid soovitada. Just enda avamine organisatsioonile on kõige olulisem.

Olari Oja

„Ma ei ole ka kellelegi peale surunud, et tulge vabatahtlikuks. Pigem olen kutsunud sõpru ja tuttavaid üritustele, et nad ise näeksid, kuidas vabatahtlikud tegutsevad. Mõned on sellest innustust saanud ja ennastki vabatahtlike programmi registreerinud,“ toob Olari näite, kuidas inimestes huvi äratada.

„Kultuuripealinn on astunud üldse vabatahtlikkuse teema tutvustamise ja propageerimise osas Eesti ühiskonnas olulise sammu,“ on Olari kindel. „Kõigi nende üritustega on vabatahtliku tegevuse mainet tõstetud. Loodame, et see maine tõuseb veelgi ja äratab inimestes usaldust!“

Olari sõnul on Eestis juba kord nii, et Eestis inimesed tänaval eriti ei naerata, ja kui naeratavadi, siis peetakse neid tihtipeale natuke imelikeks.

„Mis siis veel vabatahtlikest rääkida. Sellest, et keegi tuleb ja teeb midagi tasuta. Kindlasti muutub see suhtumine paremaks, kõik võtab aega,“ on Olari veendunud.

Suhtumise muutmist tasub alustada tema sõnul näiteks kas või sellest, et igaüks helistab homme sõbrale ja pakub talle oma abi - kui igaüks teeks kas või ühe heateo nädalas, oleks tulemus ju fantastiline, on Olari veendunud.

„Ärme häbene ka abi küsida,“ lisab Linda. „Eestlased on suhteliselt kinnised, pigem närvivad küüsi, kui hakkama ei saa, selle asemel et abi küsida. Olgem avatud. Kui me küsime abi, siis meid ka aidatakse!“

Millal vabatahtliku tööga alustada?

Kunagi pole hilja alustada, heast asjast võib lihtsalt pikalt oodates ilma jääda.

Linda Luhaäär

Organisatsioon

SA Tallinn 2011

Pärnu mnt 8 / Väike-Karja 9
10148 Tallinn
Tel: 653 2494
E-post: info@tallinn2011.ee
www.tallinn2011.ee

Vabatahtlike programmiga tahab Tallinn 2011 meeskond kaasata kõiki inimesi kultuuripealinna aasta läbiviimise. Kultuuripealinna vabatahtlikuks on oodatud kõik, kes tahavad oma aja, oskuste, kogemuste ja hea tahtega kaasa aidata kultuuripea-

linna programmi ja kultuuriaasta läbiviimise. Vabatahtlikud võivad olla nii noored (alates 16. eluaastast), eakad (sh pensionärid), eri rahvusest inimesed, erivajadustega inimesed kui ka sotsiaalsed ja huvigrupid (perekonnad, sõpruskonnad, huviringid, laulukoorid).

Võimalusi abistamiseks on väga palju. Kaasa saab lüüa kultuuripealinna aasta raames info jagamisel ja kogumisel, sündmuste läbiviimisel, assisteerimisel, külaliste võõrustamisel jm.

Evi Karilaid: Vabatahtlik tegevus toob särtsu ka pensionipõlves

Rõõmsameelne ja särtsakas Evi Karilaid võib suure tõenäosusega olla Eesti kõige vanem tegutsev vabatahtlik. Ja staažikas on ta ka - juba oma kaks aastakümnet käib ta abiks Vanurite Eneseabi- ja Nõustamisühingus (VENÜ).

„Mulle lihtsalt meeldib teisi inimesi aidata,“ põhjendab Evi, miks ta nii kõrges vanuses ikka aktiivselt vabatahtlikuna nõustamisühingu töös kaasa lööb. „Keskus on selline koht, kus kõike vabatahtlikult tehakse. Ma olen õnnelik, et saan siin kasulik olla. Oma vanuses ma ju enam tööle ei lähe.“

20 aastat tagasi jäi Evi pensionile, kolis Poska tänavale ja avastas koos abikaasaga, et naabruskonnas on tore vastavastatud keskus vanematele inimestele. Evi hakkas kohe aktiivselt Vanurite Eneseabi- ja Nõustamisühingu töös kaasa lööma ja peagi abistas ta vabatahtlikuna kõikjal, kus vaja. Viis aastat tagasi oli tema üks neist privilegeeritustest, keda Vabatahtliku Tegevuse Arenduskeskus pärjas tiitliga aasta vabatahtlik.

Evi toimetab VENÜ majas kolm päeva nädalas, tema põhiülesanne on vastutada, et majas kõik toimiks. Nii peab ta ka intervjuu ajal juhendama teisi vabatahtlikke, kes korraldavad kohvipausi.

Lisaks Evile on majas veel kaks samasugust perenaist, igaüks töötab kolm päeva nädalas. Lisaks on keskus kokku 13 toimkonda ja hoolitsemist vajavad kõrvaltoas säutsuvad papagoid, kõigil kolmel korrusel paiknevad toalilled ning ümber maja laiuv aed. Rääkimata sellest, et pidevalt tuleb korraldada igasuguseid üritusi - toimuvad arutelud, seminarid ja ka aiaped.

Kuidas olla hea vabatahtlik?

Naerata, naerata ja veel kord naerata! Aita teist inimest ja sellega aitad ka iseennast. Alustuseks võid kas või aidata mõnd tuttavat, kes on üksi jäänud. Inimene peab positiivselt mõtlema, ei maksa viriseda ega kritiseerida. Tuleb sellega hakkama saada, mis on. Mõtle positiivselt!

Evi Karilaid

Selle peale, et see kõik kokku on just kui tööil käimine, pole Evi isegi mõelnud. Pigem on tema jaoks oluline, et ta on koos toredate inimestega, kellest paljudega on aastate jooksul ka sõbraks saanud.

Evi ei ole keskusel pelgalt majaperenaise eest, juba üle kümne aasta on ta oma abi pakkunud haiglates, kodudes ja hoolekodudes. 1998. aastal käis ta Berliinis seminaril, kus tutvustati vabatahtlike tugisikute teemat ja sellest ajast saati on ta olnud rohkem kui kümne inimese tugisikuks.

„Kui ma olen inimese juures käinud ja talle midagi andnud, on endal pärast väga hea tunne,“ ütleb Evi, kellel on olnud üsna erinevaid hoolealuseid. Praegu on ta toeks ratastoolis olevale inimesele, kes ei soovigi muud kui suhelda. Oma hoolealustest on Evil kõige paremini meeles esimene, üle tänava elanud kahe koerakesega vanadaam.

„Ta oli üksik, rääkis kogu aeg oma noorusest ja elas minevikus. Samas ei kurtunud kunagi millegi üle,“ kirjeldab Evi prouat, kelle juures ta kolm aastat käis. Tegelikult ei olnud ka sel 100-aastaseks elanud vanadaamil muud abi vaja, kui lihtsalt seltskonda, kedagi, kellega vestelda.

„Seltskond on üksi jäänud inimestele väga oluline,“ teab Evi, kes ei olnud pärast abikaasa surma kümme aastat tagasi päris kindel, kas ta tahab üksinda VENÜ keskusel edasi käia. Just VENÜ naised olid toona need, kes tegid Evile selgeks, et kodus istumine ei mõju hästi ja veensid teda vabatahtliku tegevusega jätkama. Nüüd on Evi väga rahul, et otsustas teisi kuulda võtta. Seni pole tal sellist hullu mõtet uuesti pähe tulnud.

Selle asemel võtab ta aktiivselt osa Poska tänaval asuva VENÜ elust, lisaks majaperenaiseks olemisele käib Evi veel laulukooris, aitab Foorumi keskusel koos teiste vabatahtlikega korras hoida Doonorifoorumi kohvilauda ja ootab pikisilmi ekskursioone erinevatesse põnevatesse paikadesse.

Poska tänava maja ise on vähemalt sama imetlusväärne kui seal koos käivad vabatahtlikud. Valgusküllane ja avar renoveeritud maja sai endale kolmanda kasutuskõlbliku korruse tegelikult alles kolm aastat tagasi. Siis panid ühingsusse kuuluvad vabatahtlikud oma säästud riigi antud toetusega kokku ja lasid töömeestel vana maja põõningukorruse välja ehitada. Nüüd asubki

kolmandal korrusel rohkete katuseakende ja uue mööbliga seminariruum, mida kasutatakse ise ja ka renditakse välja.

Pole siis ime, et positiivsust õhkub nii proua Evist kui ka kogu Poska tänava majast.

Evi Karilaid (85)

- Vabatahtlik juba mitu aastakümnet
- Pensionär, VENÜ keskusel täidab perenaise kohuseid, aitab organiseerida laulukoori ja käib abiks Doonorifoorumis
- Armastab laulmist ja ekskursioonidel käia

Organisatsioon

Vanurite Eneseabi- ja Nõustamisühing (VENÜ)

J. Poska 15, 10126 Tallinn
Tel: 601 3563
E-post venu@venu.ee
www.venu.ee

VENÜ koondab pensionieas inimesi, keda iseloomustab positiivne ellusuhtumine ja põhimõte, et aktiivselt tegutsedes väärtustatakse oma elu, teisi aidates aidatakse iseennast.

Ühingu tegevus põhineb heategevusel ja vabatahtlikkusel, kõigil liikmel on kohustus anda jõukohane panus ühingu heaks.

Keskuse toimimise tagavad kolmeist toimkonda, mille liikmed täidavad endale vabatahtlikult võetud meelepärasest ülesannet. Lisaks tegeleb nelikümmend huvirühma, mille juhendajaiks on oma ala asjatundjad, kes tahavad ka pensionil olles end teostada.

Lisaks toimuvad majas loengud, kohtumisõhtud, jututoad, kontserdid, peod, väljasõidud ning muud üritused.

Alaliselt ilmub mahukas omaloominguline kodukiri, vahelduvad käsitöö- ja maalinäitused. Abi osutavad eakaaslastest vabatahtlikud nõustajad: arst, psühholoog, jurist, psühhiaater, botaanik.

Poolesajast vabatahtlikust koosnev tugisikute rühm on toeks üksikuteks jäänud vanuritele nende kodudes ja hoolekodudes. Tugisikute hoole all on ka rühm lapselapsi kasvatavaid vanavanemaid ja leski ning endisi natsismiohvreid. Eriolist tähelepanu pööratakse oma ühingu abivajavatele liikmetele, kelle jaoks on sisse seatud SOS-teenistus.

Lisaks on ühing praktikakoht sotsiaaltöö üliõpilastele ja teeb koostööd noorte vabatahtlikega erinevates riikides.

Ühingsusse kuulub pooltuhat liiget. Iga päev võtab keskus vastu sadakond külalastat.

Rasmus Pedanik:

Professionaalide vabatahtlik tegevus toob kasu tervele ühiskonnale

56

Kodanikuühendused, kel napib vahendeid professionaalide palkamiseks, võiksid abi saada sotsiaalselt vastutustundlikelt ettevõtetelt ja riigiasutustelt, kes nõustuksid investeerima oma spetsialistide aega ühenduste abistamiseks.

Ärgitamaks sellist suhtlust kodanikuühenduste ja ettevõtjate vahel, kutsus siseministeerium tänavu ellu pilootprojekti, kus viis tublit ettevõtet ja kümme kodanikuühendust saavad proovida, kuidas professionaalide vabatahtlik tegevus toimib. Kuna riigiasutustes on samuti palgal palju selliseid oma eriala spetsialiste, kes võiksid mittetulundusühingutes vabatahtlikena abiks olla, kutsuti paralleelselt osalema ka viis ministeeriumi.

„Eesmärk on, et tööandja annaks töötajatele võimaluse töö ajast panustada vabatahtlikult mõne organisatsiooni, ühenduse või projekti juures,“ selgitab regionaalministri nõunik Rasmus Pedanik, mida projekt endast kujutab. „Sellest peaks tulu tõusma kõigile osapooltele, laiemalt aga kogu ühiskonnale.“

Pedaniku sõnul on pilootprogrammi strateegiline eesmärk, et ettevõtte võidaks sellisest tegevusest, kuna see võimaldaks paremini motiveerida töötajaid, inimeste oskused areneksid, väheneksid koolituskulud ja paraneks ettevõtte

maine ühiskonna silmis. Kõige selle saavutamiseks võiks ettevõtte igale töötajale eraldada aastas või kuus mingi kindla perioodi, mille jooksul inimene saaks oma professionaalseid teadmisi rakendada kodanikuühenduse hüvanguks.

Sihiks on, et töötaja jääks organisatsiooniga võimalikult tihedalt seotuks ja leiaks vabatahtliku tegevuse kaudu lisamotivatsiooni oma tööd veelgi paremini teha, kuna oma oskused tuleb teisiti proovile panna. Lisaks võib töötaja näha selles võimalust pääseda välja igapäevasest tööruutiinist, saada lisakoolitust ja pikemas perspektiivis aidata kaasa parema ühiskonna loomisele.

„Ettevõtete vabatahtlik tegevus on Eestis alles lapsekingades ja ka sotsiaalne vastutus on alles algusfaasis,“ tunnistab Pedanik. „Muidugi on ka väga häid näiteid, aga meil on vabatahtlikke siiski vähem kui paljudes teistes riikides. Võib-olla jättis nõukogude periood ühiskondlikust kasulikust tööst imeliku kuvandi.“

Mida tähendab ettevõtete vabatahtlik tegevus?

Ettevõtete ja avaliku sektori vabatahtlik tegevus on töötajate aja, oskuste ja energia panustamine kodanikuühiskonna arengusse. Selle abil peaks kasvama asutuste, ettevõtete ja kodanikuühiskonna koostöö, mis omakorda peaks parandama kodanikuühenduste tegutsemisvõimekust ja elujõulisust.

Rasmus Pedanik

Rasmus Pedanik (34)

Omandanud Tartu Ülikooli bakalaureusekraadi avalikes suhetes, magistriskraadi semiootikas, hetkel jätkab õpinguid meedia ja kommunikatsiooni doktoriõppes.

Töötab regionaalministri nõunikuna kodanikuühiskonna valdkonnas. Varem on Rasmus töötanud sellistes vabaühendustes nagu Eestimaa Looduse Fond ja Vabatahtliku Tegevuse Arenduskeskus.

Lisaks on ta MTÜ Ökomeedia (kodanikumeedia portaal Bioneer.ee, ettevõtetele suunatud Roeline Programm) asutaja.

Vabatahtlikuna on Rasmus tegelenud peamiselt nõustamise, mentorluse, projektide kirjutamise ja juhtimisega ning esinemistega.

57

Pilootprojekti on vaja selleks, et professionaalne vabatahtlik tegevus saaks mingi organiseerituma raamistiku - et kõik osapooled mõistaksid paremini, millega tegu; kuidas koostöö peaks olema korraldatud ja et tööandjate suhtumine muutuks soosivamaks ning toetavamaks. Samuti tuleb mõelda sellele, et kogu ettevõtmisega jääksid rahule nii vabatahtlik, tööandja kui ka kodanikuühendus.

Selleks korraldatakse erinevaid koolitusi pilootprojekti osalevatele ettevõtetele, õpetamaks neid, kuidas vabatahtlikke ja

Miks peaksid töömajad panustama töötajate vabatahtlikku tegevusse?

Tihedamat koostööd oleks tarvis, kuna ühelt poolt ei jagu kodanikuühendustel sageli vahendeid professionaalse tööjõu palkamiseks, tihti on puudu ka erialastest teadmistest ja kogemustest, et oma organisatsiooni eesmärged mõjusamalt täita. Teiselt poolt on vaja tõsta inimeste teadlikkust vabatahtlikuna panustamise võimalustest ning sellega kaasnevast kasust nii endale, oma organisatsioonile kui ka kogu ühiskonnale.

Pilootprogrammiga soovitakse luua toimiv koostöövõrgustik kolme sektori vahel ning koguda eeskujulikke vabatahtliku tegevuse koostööpraktikaid edaspidiseks.

Rohkem infot leiab pilootprogrammi kodu-lehelt www.vabatahtlik.blog.com.

Rasmus Pedanik

58

tahtliku tegevuse aasta 2011 raames regionaalministri koordineerimisel. Programmi rakendamist jätkatakse 2011.-2014. aasta Kodanikuühiskonna arengukava raames.

Osalevad ettevõtted

Coca-Cola Hellenic
Eesti Energia
Elion
Swedbank
Tallinna Vesi

Osalevad kodanikuühendused

Abja Kaugtöökeskus
European Anti Poverty Network (EAPN) Eesti
Eesti Kõrgkoolitennise Liit
Eesti Naabrivalve
Eesti Skautide Ühing
Eesti Vähihiit
Eesti Väitlusselts
Kodukant Läänemaa
Lastekaitse Liit
Eesti Loomakaitse Selts

Osalevad ministriumid

Keskonnaministeerium
Kultuuriministeerium
Majandus- ja kommunikatsiooniministeerium
Põllumajandus-
ministeerium
Siseministeerium

ettevõtet koostöökse ette valmistada ning kuidas innustada töötajaid ja juhte panustama aega ka vabatahtlikku tegevusse.

„Pilootprojekti kaudu saame luua ettevõtetele ja nende töötajatele võimalused, saame selgitada, mis kasu sellest tõuseb kõigile osapooltele,“ sõnab Pedanik. „Sellise osaluse kaudu saaksid inimesed kanda oma professionaalset oskust üle vabatahtlikku tegevusse.“

Pilootprogramm viiakse ellu Euroopa vabatahtliku tegevuse aasta 2011 raames regionaalministri koordineerimisel. Programmi rakendamist jätkatakse 2011.-2014. aasta Kodanikuühiskonna arengukava raames.

Agnes Nurme: Vabatahtlikkusest võib saada töö

59

Kui Agnes Nurmet kutsuti vabatahtlikuks uue Tartu armastusfilmide festivali tARTuFF juurde, ei teadnud ta sedagi, mis asi on filmifestival. Täna-seks on Agnes üks neist, kelle jaoks vabatahtlikust algatusest sai ühel hetkel palgatöö.

Jah, see ei ole nali - Agnes polnud tõesti filmifestivalidest eriti midagi kuulnud ega teadnud ka päris täpselt, mis on vabatahtlik tegevus. Ta oli 18-aastane, lõpetanud äsja keskkooli, kolimas Rāpinast Tartusse ning oli just esimest korda elus vabatahtlikuna kaasa löönud Tartu Hansapäevadel.

„Sõbrad tahtsid külastada Hansapäevi, läksin kodulehele uurima, millega tegu. Seal oli muuhulgas ka link „vabatahtlikele“, kus paluti kandideerimiseks paar lahtrit täita,“ meenutab Agnes, kuidas ta sattus esimest korda vabatahtlikuks. „Ma vist ei saanud päris täpselt arugi, mida ma teen. Olin väga üllatunud, kui mind kutsuti vabatahtlikuks. Festival jättis väga hea mulje ning leidsin palju uusi sõpru.“

Kõigest paar nädalat hiljem potsatas postkasti kiri küsimusega: „Kas tahaksid tulla tARTuFFile vabatahtlikuks?“ Küsijaks oli inimene, kellele Agnes oli Hansapäevade vabatahtlike meeskonnast meelde jäänud. Muidugi, miks mitte!

Soovitusi organisatsioonile: Kuidas vabatahtlikega töötada?

- Kaardista valdkonnad ja ülesanded, kus vajaksite vabatahtlike abi.
- Jälgi, et organisatsiooni abistamisega ei kaasneks vabatahtlikele otseseid lisakulusid.
- Märka ja tunnusta! Siiralt väljendatud kiitus on alati kõige motiveerivam.
- Kahepoolne tagasiside (vajadusel isegi kolmepoolne) ehk kokkuvõttev tegevuste hinnang nii vabatahtliku, organisatsiooni kui ka teiste palgatöötajate vaatevinklist.
- Tänu! Ära unusta vabatahtlike tänamast, see on ainus tasu, mis nad selle töö eest saavad.

Agnes Nurme

hoopis inimene, kes juhib festivali ja koordineerib vabatahtlikke. Tänavu oli tARTuFFil tema alluvuses 22 vabatahtlikku, PÖFFi ajal on neid enamasti üle 35.

„Festivali ajal on minu eesmärk olla vabatahtlike kõige suurem sõber – alati olemas ja kättesaadav. Sel ajal oleme kõik üks suur perekond,“ räägib Agnes. „Oleme koos igasuguseid muresid lahendanud, mitte ainult festivali või vabatahtlike, vaid ka nende perekondade omi. Sest minu vabatahtliku mure on ka minu mure.“

Agnes räägib oma vabatahtlikest sellise kirega, mis ei jäta mitte mingit kahtlust – ta hindab oma vabatahtlikke kõrgelt ning hoolib neist uskumatult palju.

„Vabatahtlike abi kasutades peaks olema selge, et vabatahtlik ei tohi olla inimene, kes võetakse kampa lihtsalt sellepärast, et ei taheta assistendile maksta,“ selgitab Agnes oma põhimõtteid vabatahtlikega suheldes. „Neile tuleb usaldada iseseisvaid ülesandeid, mis neid huvitaksid. Nõnda on vabatahtlikul motivatsiooni organisatsiooni ka pikemaks ajaks jääda.“

tARTuFFi vabatahtlikud tulevad enamasti tagasi ja väga hea meelega. Ehk on asi mingis mõttes ka selles, et Agnes ei tee festivali ajal tööd vahet – kui on

„Kui ma mõtlen selle kõige peale tagasi, tundub see uskumatu. Müstiline! Ma pole üldse selline inimene, kes läheb end niimoodi ise pakkuma,“ naerab Agnes, kes selle esimese tARTuFFi ajal elas festivali väga sisse. „Sain aru, et seal askeldab suur punt inimesi, kelle tegevus mulle metsikult meeldima hakkas.“

Järgmisel aasta kutsuti Agnest uuesti tARTuFFile vabatahtlikuks. Ja siis uuesti. Kuni lõpuks pakus Pimedate Ööde Filmifestival 2008. aastal Agnesele hoopis päriselt tööd – nüüd töötab ta PÖFFis Tartu projekti juhina, tema hallata on nii tARTuFFi kui ka Tartu PÖFFi korraldamine. Ehk siis vabatahtlikust sai

tarvis, tõmbab ka ise kummikindad kätte ja hakkab koristama; kui on vaja, müüb pileteid, paneb plakateid üles või teibib käpuli mudasel kõnniteel juhtmeid kokku.

„Töö tuleb teha vabatahtlike jaoks huvitavaks. Muidugi tuleb festivali ajal ka vähem atraktiivseid ülesandeid täita, näiteks prügi koristada, aga meelde jääb neile ikkagi hoopis midagi muud ja positiivsemat,“ on Agnes veendunud. Ta usub, et suuresti toobki tARTuFFi ja PÖFFi vabatahtlike tagasi organisatsiooni suhtumine neisse – vabatahtlikud on oodatud ja neid hinnatakse, seda näidatakse välja kas või pärast tARTuFFi toimuva tänuüritusega. Nii on Agnes viinud oma vabatahtlikud näiteks Lodjaga sõitma, Tartu Botaanika-aeda piknikule ja rabamatkale.

„Vabatahtlik tahab tulla ja sinuga suhelda, pimedasse kinossaali võib ta minna ükskõik kellega,“ põhjendab ta selliste tänuürituste valikut ning vajalikkust. Lisaks püüab ta vabatahtlikele alati kaasa anda ka väikese meene.

„Kui festival saab läbi, tekib meil vabatahtlikega alati vastastikune igatsus ja tahe veel midagi suurt koos teha,“ tunnistab Agnes ja innustab tööandjaid rohkem panustama inimestesse, kes tegutsevad vabatahtlikena. „Need on väga tugeva motivatsiooniga siirast head tahet täis inimesed.“

Agnes Nurme (24)

Alustas vabatahtlikuna umbes kuus aastat tagasi Hansapäevadelt, sealt edasi liikus abistama uut filmifestivali tARTuFF, mille korraldaja Pimedate Ööde Filmifestival võttis ta 2008. aastal tööle. tARTuFFi korraldamise kõrvalt pole Agnes unarusse jätnud ka vabatahtlikku tegevust – ta on aktiivne vabatahtlik oma kodukohas, muusikafestivalil Rabarock ja käib abikohtunikuks raievõistlustel.

Õpib Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemias kultuurikorraldust.

MTÜ Pimedate Ööde Filmifestival

Telliskivi 60A, 10412 Tallinn
Tel: 631 4640
E-post: tartuff@poff.ee
www.tartuff.ee

Kümmekond kaunist suve tagasi istus üks peen daam Viini suvekohvikus, vaatas käsikäes kõndivaid noori, nautis päikesepaistet ja maitsvat kohvi, ning leidis, et see kõik on nagu filmis. Aastal 2005, soovides toonast tunit teistegagi jagada, pani seesama peen daam koos Pimedate Ööde Filmifestivali tegusa kollektiiviga plaani

paberile ja läks Tartu linnavalitsuse jutule.

Linnapea oli heast mõttest vaimustus ja Tartu astus sammukese lähemale oma esimesele vabaõhufilmifestivalile. I-le pani täpi MTÜ Armastus Tartust, kes samuti projektiga ühines ja nii sündiski esimest korda Eestis armastusfilmide festival vabas õhus tARTuFF.

Vabatahtlikele leidub ülesandeid hääletusdelite jagamisest roosade õhupallide täitmiseni. Kandideerimiseks leiab kontaktid kodulehelt.

Praktiline abimees: kuidas alustada?

Vabatahtlikud ei ole mingisuguse eksklusiivse väljavalitute klubi liikmed. Nad on enamasti täiesti tavalised inimesed meie keskel. Igaüks võib hakata vabatahtlikuks – see on kõigile kergesti kättesaadav ja tore võimalus panustada nii oma kodukanti kui ka ühiskonda laiemalt.

Kui tunned, et tahaksid liituda vabatahtlike ridadega, kuid ei tea täpselt, kuidas seda teha või mislaadi töö täpselt huvitab, võiks esimene samm olla suhtlemine maakondlike vabatahtlike keskustega.

Need keskused töötavad just selle nimel, et rohkem inimesi sooviks tegutseda vabatahtlikuna ning et soovijad leiaksid just selle projekti, mis neile endale kõige rohkem meeldib. Keskused oskavad huvitundjaid edasi suunata juba vabatahtlike vajavate organisatsioonide juurde, tihti pakuvad nad ka koolitusi ja võimalust suhelda teiste vabatahtlikega.

Lisaks maakondlikele keskustele tasub pilk peale heita portaalidele Vabatahtlike värav, Rajaleidja ja Eurodesk. Ka nende tutvustuse ja kontaktid leiad siit samast.

Kõige olulisem on astuda esimene samm – otsustada, et tahad olla vabatahtlik.

Kuhu pöörduda?

Jõgevamaa Vabatahtlike Keskus

Veski 4, Põltsamaa
Tel: 56 248 164
E-post: info@nyjuventus.ee
www.nyjuventus.ee

Keskus kaasab erinevaid sihtgrupe, kes aitavad noortel vabatahtliku töö ehk positiivsete eeskujude kaudu mõista ühiskonda ning teha seeläbi tulevikus õigeid valikuid ja otsuseid. Keskus on osa Põltsamaa noorte- ja elukestva õppe keskusest. Keskuse

eesmärk on erinevate huvidega laste ja noorte (7-26-aastaste) ühistegevuse ja omaalgatuse toetamine.

Keskus ootab tegemistest osa võtma erinevate huvidega inimesi, aitab leida vabatahtlikele neid huvitavaid tegevusi, suunab, koolitab, nõustab ning tagab eeldused, et vabatahtlik oleks aktiivne ühiskonnaliige. Keskuse peamised märksõnad on emotsioonid, inspiratsioon, integreeritus, kogemused ja teadmised.

Järvamaa Vabatahtlike Keskus

Tallinna 11, Paide
Tel: 53 564 623
E-post: jarva@vabatahtlikud.ee
http://vabatahtlikud.weissenstein.ee

Keskuse roll on edendada vabatahtlikku tööd kogukonnas ning koordineerida vabatahtlike Järva maakonnas. Keskus tegutseb kohaliku Säätva Renoveerimise Infokeskuse ning aja-loopärandi ja kogukondlikku liikumist toetava Ühenduse Weissenstein juures. Vabatahtlikele pakutakse praktilist väljaõpet ja tegevust. Kui registreeritud töötü soovib Järvamaa Vabatahtlike

Keskuse kaudu tegutseda vabatahtlikuna, hüvitab Töötukassa talle osa sõidukulusid ning annab stipendiumi vabatahtliku tegevusega täidetud päeva eest (kuni 4 päeva eest nädalas).

Vabatahtlikud saavad aidata vanade hoonete ennistamisel, õuesündmustel (laadad, õpitoad jms), koolitustel (Paide Säätva Renoveerimise Infokeskus), KoosOleku (igakuine ajaleht) väljaandmisel ja levitamisel, Welopargi tegevuses (taaskasutuses jalgrataste remontimine ja laenutamine), projektide ettevalmistamisel jne.

Läänemaa Vabatahtlike Keskus

Lihula mnt 3, Haapsalu
Tel: 53 229 288
E-post: ajyrman@gmail.com
www.kklm.ee/2351

Keskus pakub vabatahtlikule kasulikke oskusi ja kogemusi, kaasab huvilisi ja korraldab ühisarutelusid vabatahtliku tegevuse võimalustest Läänemaal.

Lisaks käivitab keskus ühisprojekte ning korraldab koolitusi vabatahtlike kaasajatele ja vabatahtlikele. Samuti tunnustatakse parimaid kaasajaid ja vabatahtlikke.

Aidatakse vabatahtliku tegevuse vastu huvi tundval inimesel leida sobiv väljund ja soovijaid vahendatakse tegema ka Euroopa vabatahtlikku teenistust välismaal.

Pärnumaa Vabatahtlike Keskus

Kuninga 30A, Pärnu
Tel: 51 70 214
E-post: parnumaa@vabatahtlikud.ee
www.vabatahtlikud.ee/Vabatahtlike-keskused/Parnumaa

Pärnumaa vabatahtlike keskus teeb vabatahtliku tegevuse kohta teavitustööd; vahendatakse vabatahtlike, korraldatakse võrgustikutööd erinevate ühenduste vahel, koolitatakse, nõustatakse ja tunnustatakse vabatahtlikke.

Vajadusel kogutakse andmeid ning viiakse vajadusel läbi vabatahtliku tegevuse uuringuid.

Keskus ootab endaga ühendust võtma kõiki huvilisi: nii ühendusi, vabatahtlikke kui ka ettevõtjaid, kes tahavad vabatahtlikku tegevust toetada.

Uuel vabatahtlikul aidatakse leida sobivad tööülesanded, samuti plaanitakse käivitada vabatahtlike jaoks omamoodi klubi, kus inimesed saaksid omavahel rohkem suhelda ja kogemusi vahetada.

Viljandimaa Vabatahtlike Keskus

Kagu 3A, Viljandi
Tel: 53 730 100
E-post: helen@vivak.ee
www.vivak.ee

Keskus soovib arendada ja tugevdada kodanikuühiskonda nii regionaalsel, riiklikul kui ka rahvusvahelisel tasandil, võimaldades elukestvat õpet ja pakkudes erinevatele sihtrühmadele võrdseid võimalusi.

Keskuse põhitegevus on vabatahtliku tegevuse koordineerimine igal tasandil, kohalike vabatahtlike vahendamine välismaale ja välisvabatahtlike vahendamine Eestisse. Keskus värbab, vahendab ja suunab tegevusse vabatahtlikke ning organisatsioone nii Eestist kui ka välismaalt. Lisaks korraldab info- ja koolitusüritusi, seminare ja muid ettevõtmisi, samuti kursuseid, viib maakonnas ellu kampaaniaid ning heategevusüritusi. Keskus on tugipunkt vabatahtlikele, seal saab head nõu ja koolitusi.

64

Vabatahtlike värav

on loodud vabatahtliku tegevuse tutvustamiseks. Portaalist leiad uudiseid, nõuandeid, analüüse, vabatahtlike muljeid ning võimalusi vabatahtlikuna tegutsemiseks. Vabatahtlike väravat haldab Vabatahtliku Tegevuse Arenduskeskus.

www.vabatahtlikud.ee

Rajaleidja

aitab nii noortel kui ka täiskasvanutel tulevikku planeerida. Portaalist leiad infot töömaailma, õppimisvõimaluste ja enese tundmaõppimise kohta nii kodu- kui ka välismaal. Ouline on ka vabatahtliku tegevuse võimaluste tutvustamine.

www.rajaleidja.ee

Eurodesk

on üle-euroopaline noortele, noorteorganisatsioonidele ja noortega tegelevatele organisatsioonidele suunatud infovõrgustik. Siit leiad infot nii noorte õppimis-, töötamis- ja koolitusvõimalustest kui ka vabatahtlikuna tegutsemise erinevatest viisidest.

www.eurodesk.ee

Trükitud keskkonnateadlikus
trükiettevõttes Ecoprint